

Avstralski

ROMANA FAVIER-ZORZUT Razstavlja na Slovenskem društvu

Romana Flavier-Zorzut z eno od svojih slik

Slovensko društvo Sydney prireja v soboto, 14. in v nedeljo, 15. novembra v društvenih prostorih v Horsley Parku slikarsko razstavo priznane umetnice Romane Flavier-Zorzut, naše rojakinje rojene v Biljani v goriških Brdih.

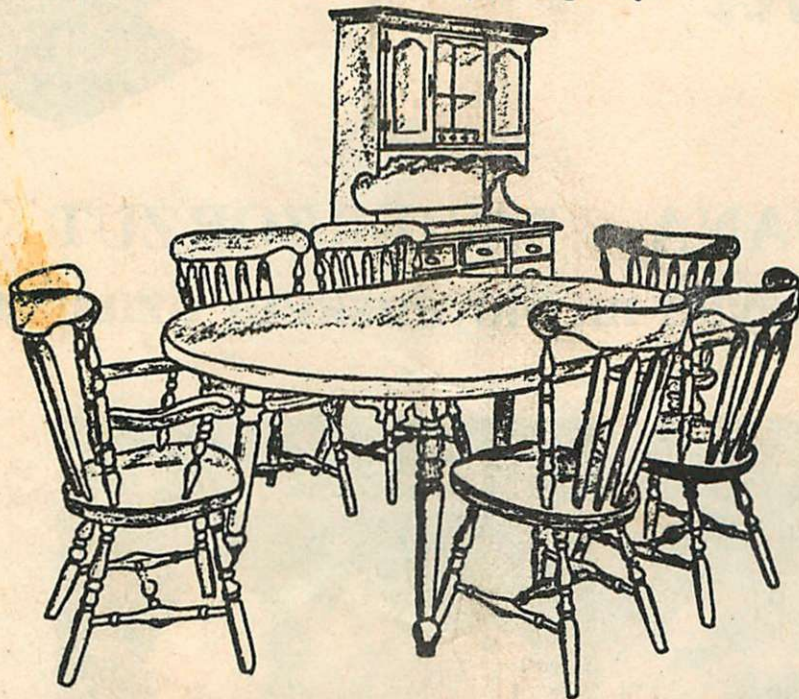
Romana Flavier-Zorzut, ki drugače živi in ustvarja v enem od melbournskih predmestij je imela že več slikarskih razstav v Avstraliji, Jugoslaviji, Italiji in Nemčiji. Leta 1983 se bo ponovno odpravila na dolgo razstavno turnejo po Evropi. Takrat bo prvič razstavljala tudi v Parizu.

(Več o tem boste našli na notranjih straneh)

Podružnica Slovenialesa iz Ljubljane
Euro Furniture Pty. Ltd.

Uvoz, Proizvodnja, Veleprodaja

Naše pohištvo iz masivne bukovine v kolonialnem in modernem slogu je na prodaj v vseh znanih trgovinah s pohištvom širom Avstralije.

SYDNEY:

2a Bessemer Street,
BLACKTOWN NSW, 2148
TEL: (02) 621-8260

MELBOURNE:

18-20 Glenvale Crescent,
MULGRAVE, VIC. 3170
TEL: (03) 560-1000

Razstavna salonska odprta vsak delavnik od 9. zjutraj do 5. popoldne.

NIČ NI LEPŠEGA OD DOMAČEGA BUKOVEGA GOZDA. DEL TE DOMAČNOSTI JE PRAV GOTOVO V NAŠIH IZDELKIH. OGLEDJTE SI ŠIROKO IZBIRO V NAŠIH RAZSTAVNIH SALONIH V TOVARNAH V MELBOURNU IN SYDNEYU ALI PA NAM PIŠITE IN POSLALI VAM BOMO BREZPLAČNI KATALOG.

**JACK
KORNHAUSER**

— UPHOLSTERER — TAPETNIK —

Re-cover & restored lounge suites, dining & kitchen chairs, antiques, office furniture, restaurant & hotel furniture. Free quotes.

Prekrivamo in popravljamo salonsko pohištvo, jedilniške in kuhinjske stole, starinsko in pisarniško pohištvo, ter restavracijsko pohištvo.

Govorimo slovensko. Svetujemo cene.

33 STROKER STREET,
CANLEY HEIGHTS, 2166

Phone: 604 7125

Urarsko in zlatarsko podjetje:

**ALEXANDER WATCHMAKER &
JEWELLER**

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622-1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 10% na vse nakupe. Graviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY
DESIGNED AND MADE
IN OUR OWN WORKROOM

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih.

Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

JAVNO OPRAVIČILO

3

zaslužnemu članu in širokogrudnemu dobrotniku Slovenskega društva Sydney,

g. BILL-u MARINIČ-u

njegovi družini, sorodnikom in prijateljem

Z veseljem obveščam vse člane in prijatelje našega društva, da je novi odbor, katerega predsednik je g. IVAN ZAFOSNIK, soglasno sprejel moj predlog, da se javno opravičimo g. BILL-u MARINIČ-u in njegovim za vse težave, neprijetnosti, žalitve in krivice, ki so jih povzročile nepremišljene izjave in neosnovane obdolžitve prejšnjega odbora v zvezi dobave večje količine briškega vina, kar je povzročilo med članstvom veliko razburjenje in nepravilne govorice.

Brez pridržkov priznamo, da je g. Bill Marinič nabavil za svoj denar iz Slovenije 250 ducatov briškega vina ter ga izročil odboru Slovenskega društva Sydney, ki ga je takrat vodil tedanji predsednik g. Toni Bulovec, za kar Slovensko društvo Sydney še vedno dolguje g. Bill-u Mariniču \$4900.

Zavedamo se, da g. Bill Marinič pri tem ni imel nobene osebne koristi, temveč je s tem želel biti v pomoč društvu, saj je že pred tem društvu širokogrudno pomagal.

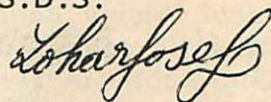
Iskreno obžalujemo, da so se vse te neprijetnosti zgodile zaradi pomanjkanja zdravega presojanja.

Upamo, da g. Bill Marinič sprejme naše opravičilo in še nadalje ostaja naš član in dobrotnik.

Horsley Park, 5. novembra 1981

V imenu odbora S.D.S.

Jože Žohar
(Tajnik)

JAVNO OPRAVIČILO

zakoncema Bulovec

Iskreno se opravičujem gospodu Tonetu Bulovec in gospe Ivanki Bulovec za gotove dopise, katere sem dovolil objaviti v Avstralskem Slovcu v zvezi z zadevo, ki je v podrobnostih opisana v javnem opravičilu g. Bill-u Marinič-u. Obžalujem, da sem se tudi jaz vtaknil s svojimi izjavami v Avstralskem Slovcu v to zadevo in tako brez zlobnih namenov zadal žalitve zakoncema Bulovec.

Glede zadeve z briškim vinom smatram, da se g. in ga. Bulovec nikakor nista osebno pri tem okoristila. Iz mojega sodelovanja z njima v odboru, ko sta bila na vodstvu našega društva, sem prepričan, da sta trdo in pošteno delala.

Horsley Park, 5. novembra 1981

Jože Žohar
(tajnik)

SREČANJE S SLIKARKO

ROMANA FAVIER - ZORZUT se je rodila v senci Julijskih Alp, v Brdih.

Že kot otrok si je ustvarila predstavo o življenju in veselje po njem. Ta sreča in ljubezen do življenja je nista nikoli zapustili kot to priča njeno impresionistično delo.

Bližina Avstrije, odraščanje kot Slovenka, šolanje v Italiji, je gotovo napravilo iz nje mešanico prijetne kozmopolitanske osebnosti, kakršna je danes.

Romana je zapustila Slovenijo pred tridesetimi leti, v cvetu mladosti. Širni svet o katerem je tako rada sanjarila, jo je zvalil iz njenega prelepega kraja Biljana v Brdih.

V Avstralijo je prišla v njenih zgodnjih dvajsetih letih. Njeni spomini na tiste dni, njeni prvi vtisi, niso bili ravno zadovoljivi. Kot mnogo drugih emigrantov takrat, so tudi njo začasno namestili v emigrantsko taborišče v Bonegilli, v Victoriji.

"Vidite, zato, ker je bilo vse tako čudno drugačno," mi pripoveduje, "nikoli nisem še naslikala Bonegille."

Povem ji kako drugačni od njenih so bili moji prvi vtisi v Bonegilli, da so mi bila všeč gola in ožgana drevesa, veliko jezero v bližini, čaplje in žvrgolenje ptic kakršnih prej nisem nikoli ne videl ne slišal.

"Za me je to bil prvi udarec, moje veliko in prvo razočaranje. Kraj ni bil niti v eni stvari podoben mojim dragim Brdom. Mogoče, mogoče bom pa le kdaj naslikala tudi Bonegillo. Vem, da se bom ob slikanju jokala, ker si bom morala ponovno predočiti vse one strašne vtise in slika bo potem mešanica teh vtisov in mojih občutkov."

Umetnostni učitelji so igrali kratko vlogo v Romaninem življenju. Pravila umetnosti so se ji zdela težka za slediti. Ona si sama ustvari pravila po katerih se potem ravna. Tako se počuti bolj svobodno. Mogoče je tudi to eden od razlogov, da so njene slike nekaj edinstvenega, nekaj kar moraš videti, razmišljati o tistem kar gledaš. Lepoto je treba razumeti.

Petnajst let po njenem prihodu v Avstralijo, se je Romana vrnila v Evropo

na prvo razstavo njenih slik. Vzpodbuda s te razstave ji je dala še večjo voljo do dela, tako da je potem šla še dvakrat razstavljat v Evropo, v Jugoslavijo, Italijo in Nemčijo.

Njena naslednja večja razstava bo v Narodni moderni galeriji v Ljubljani leta 1983. Vmes pa še razstave v Avstraliji.

Romana živi s svojim možem Avstralcem na obronku Melbourn, v čudoviti hiši, v naravnem okolju kot nalašč ustvarjenem za čutečo umetnico njenega kova.

Razkazuje mi njene slike. Povsod na vseh stenah visijo. Ne morem se nagledati. Vidim tudi kolovrat in ovčjo volno. Pove mi, da rada prede. Tako kot so to delali v starih krajih včasih. Tudi to je njeno razvedrilo. Popelje me tudi v svoj slikarski studio. Spet polno slik. Nekatere gotove, nekatere začete. Pove mi, da slika pet do šest ur na dan.

"Vedno, odkar sem zapustila šolo, sem čutila potrebo po slikanju. Dobro je, če ima človek nekaj navzven obrnjene izraznosti samega sebe. Rada imam zemljo in prostor, in neskončnosti vsega.

Pogosto grem v mislih nazaj v Evropo in potem slikam zelenje in barve tako kot se jih spominjam.

Po prihodu v Avstralijo kot begunka, ob sestopu z ladje na moj 21. rojstni dan, kar sem slikala je vse spominjalo na Evropo. Ljudje imajo radi pokrajino kot so gorice mojega očeta pod Julijskimi Alpami. Toda danes galerije po Evropi hočejo da razstavljam slike o Avstraliji."

Ponudi mi še en whisky. Sprejemem. Moj prijatelj Aleksander, ki me je pripeljal k Romani, se zazre v eno od slik na steni in jo kar naprej občuduje. Romana pohvali njegov naravni smisel in razumevanje te vrste umetnosti. Všeč ji je, da je fasciniran prav od te slike, katera je tudi njej najljubša in po njenem mnenju najboljša. Romanin mož Francis in Aleksander sta se začela razgovarjati kot dva filozofa in ko nekaj časa nisem sledil njunemu pogovoru, ju že nisem več razumel.

Romana mi razkazuje kup časopisnih izrezkov in slik z njenih razstav po Evropi in Avstraliji - same pohvalne kritike Pričenjam dojemati kako priznana in

ROMANO FAVIER - ZORZUT

cenjena umetnica je, v Evropi celo bolj kot v Avstraliji. Po njenih sobah so tudi razstavljene razne skulpture katerim se pozna, da jih je naredila njena nežna roka. Tudi na njenem velikem vrtu so povsod njene skulpture, strateško postavljene, pa vendar tako, da izgledajo kot da bi v to okolje spadale, kot da bi vrt brez njih bil prazen in pust.

Na njeni zadnji razstavi v Gorici, ko je ravno zapuščala razstavno galerijo, se je začel potres. Luči so se ugašale, zemlja se je tresla, zgradbe okrog nje so se rušile. Naslednji dan je v spremstvu policije obiskala najbolj prizadete kraje severnoitalijanskih mest in vasi.

"Rekli so mi, da je tragedija, ki je prizadela toliko tisočev ljudi, na mojih slikah grafično boljše prikazana, kot bi to mogla katerakoli fotoleča posneti."

In res: vsa ta groza človeškega trpljenja in herojstva je na slikah, ki so že nared za na razstave po Italiji, Jugoslaviji in Nemčiji in po vsej verjetnosti tudi Franciji.

Njena družina ima v Melbournu lastno galerijo v kateri so stalno razstavljene njene slike. Zdaj se pripravlja na slikarsko razstavo pri Slovenskem društvu Melbournne, kjer bo razstavljala skupaj z drugimi slovenskimi slikarji, ki delujejo v tej državi. Prvič bodo na tej razstavi sodelovali tudi slikarji iz druge etnične skupine. Letos so to bivši državljani Sri Lanke (Cejlona). Potem bo prvič razstavljala pri Slovenskem društvu Sydney.

"Po tem in po razstavah po evropskih galerijah, bodo moje slike o potresu postale del stalne razstave v gradu, ki je last jugoslovanske države, na meji med Italijo in Slovenijo. Čeprav sem še tako vesela, da bom ponovno obiskala moj rojstni kraj, vrnitev v Avstralijo bo moja vrnitev domov. Obstaja neka sila, ki me vabi, da se vrnem v to mojo novo deželo. To je neke vrste nujen poziv, kateremu se nikoli ne morem in nočem odreči."

Dopade se mi njen nasmeh, njene živahne oči. Študiram poteze njenega obraza. Zdi se mi kot pesnik, ki je prizadet od lepote tega sveta, ki trpi kadar vidi druge trpeti, ki je srečen kadar vidi, da so drugi srečni in ki se zapre v svoj poseben

svet, da bi mogel urediti svoja čustva in jih pokazati tudi drugim na svoj način.

Okolica v kateri Romana živi in ustvarja, je kot nalašč primerna za to. Velika nadstropna hiša stoji na hribu med drevesi na 12 akrih zemlje. Sosesti so precej oddaljeni. V daljavi se vidijo melbournške stolpnice.

"Rada imam ta mir, ki me obdaja. Zelo mi je žal, da bomo zaradi dolge odsotnosti po Evropi, morali to prodati."

Ob slovesu, predno Aleksander zavije z Romaninega posestva na glavno cesto, se še enkrat ozrem proti hiši, ki hrani v sebi toliko nepozabnih lepot.

Pred vhodom na posestvo je tablica s hišno številko in eno samo besedo, ki me je presenetila že ob prihodu, zdaj mi pa toliko več pove:

"BRDO"

J. Žohar

Govor g. Ovijacha na občnem zboru

SPOŠTOVANI ČLANI IN ČLANICE!

Prav lepa hvala za tako številno ki je prav gotovo dokaz, da se zanimате za naše društvo. Upam, da bodo naši pogovori tudi zanimivi, resnega značaja in koristni našemu društvu.

Gotovo se zavedate, da je naše delo samo prostovoljno delo, katerega je odbor vložil v društvo, čeprav je dostikrat moral sprejeti nehvaležnost in kritiko za plačilo trdega dela, ki ga je vlagal, da bi vam boljše ustregel.

Dolžnost mi je, da se v imenu vas vseh zahvalim vsakemu odborniku posebej za to požrtvovalno in nesebično delo, ker vem, da mi to privolite. Zahvalim se tudi našim pridnim kuharicam, ki so preko čelga leta imele kuhinjo z dohortami obloženo, poleg tega so nam pa še doprinesle finančno levji delež, da smo se lahko spet postavili na zdrave noge.

Sedaj pa uspehi in neuspehi.

Naše glasilo "Avstralski Slovenec" je še pri življenju. Nabavili smo si poseben pisalni stroj, da smo tako zmanjšali izdatke tiskanja. Potreben nam je da smo si bolj blizu med odborom in člani. Seveda, ni bilo vedno tako, da bi nam koristil, ker smo ga pustili, da je bil preveč demokatičen. Včasih nam je kar škodoval, saj smo kritizirali samega sebe. Moram priznati, da smo izgubili kontrolo nad njim. Pretirano je bil izkoriščan od posameznikov brez, da se je odbor zavedal, kaj bo v njem drugič in je moral požirati umazane pljunke.

Naša dopolnilna šola. Tukaj ni bilo zanimanja, da bi se izboljšalo, če pa ni zanimanja, pa ne more biti uspehov.

Folklorna skupina "Planika". Ta ni naredila korak naprej ampak 10 korakov nazaj. Tukaj je nekaj narobe. Seveda, krivica se bo štela vodstvu, četudi vodstvo ni vsega krivo. Povabljeni smo bili na veliko mest. Udeleževali pa smo se samo v Wollongongu, drugod je pa povsod izpadlo.

Naši balinarji. Nula. Zakaj, je tudi zelo nejasno.

Lovska družina. Tukaj moram pa reči, da so bili zelo aktivni, dasiravno so tudi zelo zahtevni. Včasih bi radi pozabili, da so veja našega društva, da bo golo drevo, če bo sok dajalo samo v eno vejo in

pozabilo tudi vetrovno in razburkano stran.

Organizirali smo 4 avtobusne izlete. Prvi je bil za Wollongong, drugi za Jenolan Caves (ki pa se je slabo obnesel; ne vprašajte me zakaj, ker vam ne bi mogel dati odgovora), tretji za Melbourne in četrta za Bowral Tulip Show.

Torej imamo zelo malo naše kulture za pokazati, če smo iskreni, nič. Se glasilo si je vsak po svoje privoščil tako, da smo sami sebe kritizirali. Dokler je bilo več piscev, je bilo pa tudi več kritizerjev.

Ali, četudu smo bili kritizirani, smo morali garati, da smo plačali banko in \$13.000 zaostalih računov. Če nam priznate ali ne, to je resnica.

Katerikoli bo danes izbran, da vodi vaše društvo za naslednje leto, bo na boljšem, kot smo bili mi pred letom dni. Vseeno mu pa ne bo z rožicami poslano. Še vedno se bo moral dobro truditi, da ne bo prišel v pomanjkljaj, posebno še, če ne bodo obiski izboljšali ali pa bo zopet treba zmanjšati stroške in to naslednje bi morala biti muzika, ker tam je veliki denar, ki se ne obrestuje. Mogoče samo enkrat na mesec bi bilo bolj uspešno. Pohvale ne pričakujemo, ker je še nobeden ni dobil, na kritiko pa smo pripravljeni.

Kmetje in delavci smo, gospodariti in delati znamo, kulturni pa nismo. Zato na tem mestu vabim vse kulturnjake, da se pridružijo in oni nekaj naredijo, ne samo kritizirajo. Naše izobražence pa bi prosil, da učijo olike nas in nase otroke, ker samo tako bomo imeli uspehe po celi površini.

Se je vsak izmed vas kdaj vprašal, koliko sem storil za društvo brez sebičnosti, ali me je gonil kak interes, ali sem pričakoval pohvale, katera mi gotovo pripada, če delam za skupnost.

Moram vam reči, pohvale in privilegij ne pričakuj, zelo pa je podlo, da dobiš še več, presenečen si -, ker si umazano in žaljivo napadan, ker si delal za skupnost.

Dragi bratje in sestre, pri skupnem delu pohvale ni, dela pa je dosti za vse in kadar bomo vsi, vsak po svoji moči

Govor g.Ovijacha na občnem zboru

priskočili in prijeli za delo katerega lahko izvršujemo, takrat bomo pa ena velika družina, katera živi v slogi in prijateljstvu.

Pozabimo kaj bi moralo biti včeraj in kar nismo dosegli, pogledjmo jutri, kaj bomo jutri naredili, da nam ostane za vedno.

Stari slovenski pregovor pravi; Delaj kot da boš vedno živel in moli boga kot da boš jutri umrl.

SPOROČILO NOVEGA PREDSEDNIKA S.D.S.

Dragi člani!

Bil sem zelo presenečen, da imate tako zaupanje v mene, ker ste mi dali tako veliko odgovornost za naš Dom.

Mislim, da se bom potrudil z vso močjo in poskušal razveseliti vse Slovence in druge, ki prihajate na S.D.S.

Dragi člani in nečlani, vsi ste vabljeni, da še naprej obiskujete naš Dom, za katerega se že borimo dosti let. Zato vas še enkrat prosim, pridite, pomagajte meni in mojemu odboru, ker tako boste pomagali tudi sebi. Brez sodelovanja in pomoči ne bomo šli naprej ampak nazaj.

Prosil bi vas, da polnoštevilno, redno obiskujete naš Dom, da bomo lahko pokazali, da smo Slovenci. Pozabite na ljudi kateri vam niso bili všeč.

Z vašimi rednimi obiski in s sodelovanjem z odborom bo naš Dom napredoval.

Ivan Zafošnik

**Člani, za Silvestrovo
si lahko že rezervirate
prostor pri odbornikih.
Pohitite!**

NOV ODBOR - NEW COMMITTEE

Od 18 kandidatov je na 11 letnem zboru društva bilo izbranih naslednjih 12 za nov odbor:

Of 18 candidates at the 11th Annual Meeting of the Association, the following 12 were elected for the new Committee:

1.Mr. ZAFOŠNIK IVAN	88 votes
2.Mr. ROJ STANKO	82
3.Mr. PRINČIČ SLAVKO	80
4.Mr. KUSTEC TONE	79 odstopil
5.Mr. GHERM IVAN	75
6.Mr. FURLAN JOŽE	74
7.Mrs. KUSTEC IVICA	73 odstopila
8.Mrs. FANIKA ZAFOŠNIK	71
9.Mr. OKORN TONE	69
10.Mr. V.OVIJACH,	66
11.Mrs FURLAN MAJDA	66
12.Mr. KOŽELJ IVAN	65

Na prvem sestanku novega odbora dne 23.10.1981 je g.IVAN KOŽELJ preklical svoj najavljeni odstop in g.TONE OKORN je odstopil zaradi bolezni v družini. Tako je ostalo eno mesto v odboru prazno. Odbor je prazno mesto dopolnil s privzemom (adoptiranjem) JOŽETA ŽOHARJA.

Izvoljeni uradniki novega odbora so:

President; Mr.ZAFOŠNIK IVAN
Vice-President:Mr. PRINČIČ SLAVKO
Hon.Treasurer:Mr. KOŽELJ IVAN
Hon.Secretary:Mr. JOŽE ŽOHAR

Odbor je tudi pooblastil J.Žoharja, da nadalje vodi društveni časopis, piše društvene objave za radio, da sestavlja dežurni spored.

Mrs.Fanika Zafošnik je pooblaščen, da za kuhinjo nabavlja in vodi zaloge, da sestavlja dežurni spored v kuhinji, itd.

Mr.Ivan Zafošnik je poleg drugega pooblaščen, da nabavlja pijače in vodi račun o zalogah, itd.

Mrs.Majda Furlan bo sprejemala denar v kuhinjski blagajni in izdajala listke. Druge dolžnosti bodo porazdeljene na naslednji seji odbora.

Novi odbor, kot izgleda, še zaenkrat ne namerava povišati cen.

Muzej zaplenjenih predmetov Tihotapljenje orožja

PEKING. (AFP) – V Pekingu so te dni odprli muzej, ki je verjetno edini svoje vrste na svetu. V njegovih prostorih so razstavljeni pretihotapljeni predmeti, ki so jih zaplenili cariniki. Med njimi so najpomembnejše zbirke japonskih ur, radijskih in magnetofonskih aparatov. Med predmeti, ki so jih tihotapci skušali odnesti iz Kitajske, je posebno zanimiva zbirka draguljev, izredno dragocene starine in več slik slavnega kitajskega slikarja Xi Peihonga (Hšu-Peikung). Vodič v muzeju je uniformiran carinik in njegova naloga je predvsem v tem, da seznaní obiskovalce, kako nujen je boj proti tihotapstvu.

Diamant, vreden več milijonov dolarjev

JOHANNESBURG. (Reuter) – Rudarska družba »De Beers« je našla diamant, ki je težak skoraj 300 karatov in ki je verjetno vreden več milijonov dolarjev. V oddaji južnoafriške televizije so poročali, da je bil diamant izkopen v rudniku Kimberley, da pa do sedaj niso uradno določili njegove barve in vrednosti. Po velikosti je podoben diamantu »Prva vrtnica«, ki so ga v item rudniku izkopali pred več leti in čigar vrednost je ocenjena na okrog 10 milijonov dolarjev.

Prva nagrada – 30 kilogramov zlata!

MADRID. (Tanjug) – Točno 175 srečnih Špancev je na nenavadni loteriji, ki sta jo organizirala španska Rdeči križ in španska banka, dobilo skupaj 150 kilogramov čistega zlata. V tej loteriji je sodelovalo okrog pol milijona Špancev. Prva nagrada je znašala 30 kilogramov zlata, druga 10 kilogramov, tretja 5 kilogramov, četrta 3 kilograma in peta 2 kilograma zlata. Bilo je še 50 premij za kilogram zlata in 120 premij za pol kilograma. Obe prvi nagradi sta dobila prebivalca Barcelone.

AKRA. (Tanjug) – Nigerijske oblasti so močno zaskrbljene zaradi naraščanja tihotapljenja orožja, ki prihaja v Nigerijo predvsem iz ZDA in ga najpogosteje prenašajo študentje – tako javlja ganska časopisna agencija GNA. Nigerijski tisk poroča, da odkrivajo cariniki na mejnih prehodih v lukah vsak dan na desetine oseb, ki tihotapijo avtomatsko orožje in velike količine streliva. Vlada, ki se boji ne samo naraščanja kriminala, ampak tudi notranjih nemirov in medplemenskih razprtij, do katerih je v preteklosti pogosto prišlo, je že večkrat opozorila opozicijo, naj svojo aktivnost uskladi z ustavnimi okviri. Posebna vladna komisija, ki jo je imenoval sam predsednik Šagari in ki je bila zadolžena, da prouči vzroke nedavnih verskih neredov v mestu Kano še ni končala z delom. V spopadu policije z oboježenimi verskimi fanatiki islamske sekte je, po nepotrebnih vesteh, izgubilo življenje več kot 5000 oseb.

SZ bo plačala odškodnino

OTTAWA. (AP) – Sovjetska zveza bo Kanadi plačala odškodnino v znesku 3 milijonov dolarjev za stroške čiščenja radioaktivnih ostankov sovjetskega satelita »Kozmos 954«, ki je januarja 1978 padel na severozahodni del Kanade. Sporazum o sovjetski odškodnini so pred nedavnim podpisali v Moskvi. Kanada je sprva zahtevala 6 milijonov dolarjev odškodnine.

Umrli pionir ameriškega letalstva

NEW YORK. (Reuter) – V 81. letu je po dolgi bolezni umrl eden od pionirjev ameriškega letalstva in ustanovitelj letalske družbe »Pan American Airways« Juan Trippe. Bil je dolgoletni prijatelj prvega pilota, ki je sam preletel Atlantski ocean, Charlesa Lindberga. Trippe je izvedel prve potniške polete preko Atlantskega in Tihega oceana.

Sredi Ljubljane odkrili mozaik

LJUBLJANA. – Pri gradnji plinovodnega omrežja v Vegovi ulici v Ljubljani so danes v globini trideset metra odkrili del mozaika. Ljudmila Plesničar iz ljubljanskega mostnega muzeja meni, da je bil mozaik narejen v 4. ali 5. stoletju

našega štetja in da je bil tedaj tik vzhodnoemonskega obzidja. Žal je bager mozaik nekoliko poškodoval. Po podrobnem pregledu nameravajo mozaik zaenkrat zasuti ter ga ob prvi primerni priliki izkopati v celoti in prenesti na varno. Kdaj bo to, seveda ni moč povedati. Na sliki: čiščenje odkritega mozaika. (Foto: Dragan Arrigler)

Nov izbruh švicarske mladine

ZÜRICH (AP) – Izgredi nezadovoljne mladine že deset mesecev delajo težave policiji in züriškim oblastem. Zadnji izpad je njihov predlog, naj bi položaj okrožnega tožilca zasedla neka prostitutka. Čeprav nima ustrezne strokovne izobrazbe, saj se je doslej ukvarjala z drugačnim delom, vseeno lahko kandidira, kajti po lokalnih zakonih se lahko za to funkcijo poteguje katerikoli polnoletni Švicar ali Švicarka, s pogojem, da njegovo kandidacijo podpira vsaj 15 državljanov. »Naredimo iz te države kumarično solato«, je najljubše geslo »gibanja nezadovoljne mladine«, ki si je postavilo za cilj spremembo državnih ustanov.

Francoske prvoaprilske šale

PARIZ. (AP) – Tudi letošnji prvi april v Franciji ni minil brez potegavčin. Neki list je objavil vest, da so staro obzidje Honfleurja prodali nekemu arabskemu šejku v zameno za 33-odstotno pocenitev bencina za prebivalce tega mesta. V Limogesu so objavili, da bo mesto premaknilo vse sončne ure na poletni čas, v Perpignanu pa je neki časopis objavil novico, da so v okolici mesta odkrili zlato. »Provençal« iz Marseilla piše, da so našli rešitev za energetska krizo: motor, ki teče na vino. Parizani naj bi se okoli Pariza vozili vsak dan po drugi strani krožne obvoznice, da bi preprečili prometno monotono, Elizejske poljane pa da bodo spremenili v sprehajališče samo za pešce. Končno pa še sporočilo pariške televizije: severno krilo versailleskega dvora naj bi preuredili v stanovanja, kjer bi po znižanih cenah dobilo domovanje 77 najemnikov.

Romunski fosil je najstarejši

BUKAREŠTA. (Tanjug) – Romunski znanstveniki trdijo, da so na ozemlju današnje Romunije našli ostanke najstarejših ljudi v Evropi. Blizu kraja Bugiulestia so odkrili fosile človeka, ki so mu znanstveniki dali ime »Australanthropus olteniensis«.

Menijo, da je živel pred milijonom let. Najdeni fosil je podoben dvonogemu šimpanzu, ima pa nekaj tipičnih človeških lastnosti. Živel je na obalah nekdanjega jezera, ki se je razprostiralo vzdolž današnje donavske nižine. Tod so živele v precej hladni klimi divje živali, kot na primer tiger, panter in slon. Našli so torej prve fosile človeškega bitja na evropski celini, podobne tistim, ki so jih odkrili v Afriki.

(Iz Dela)

LOVSTVO - RIBOLOVSTVO

Že od samega začetka človeštva je bilo lovstvo zelo pomemben predmet našega pra-človeka. Pritisnilo je tega pre-davneža h prvemu pouku in prvi potrebi, da bi pre-magoval težave vsakdanjega življenja in si zagotovil svoj obstoj.

Človek je pobijal in plenil za svojo potrebo, da se je preživiljal in pa tudi zaradi svoje varnosti proti raznim takratnim velikanom. Seveda, vse to ni bilo tako lahko in moral se je naučiti spretnosti v lovu, izboljšati svoje orožje. Drugo stvar, ki jo je najbolj pogrešal, je pomoč, kadar jo je potreboval pri lovskih pohodih. Takšne potrebe so že takrat zahtevale slogo in skupnost. Tako so nastajala plemena, naselbine, družine, tesno povezane med seboj in pomagajoč si eden drugemu.

V času razvijanja lovstva si je začel človek deliti svoja lovišča, na katera je zvesto pazil in odbijal morebitne lovce iz drugih pokrajin. Pri tem je seveda prišlo tudi do preprirov in žrtev pri takšnih spopadih.

Že takratni lovci so si izbirali svoje starešine, ki naj bi skrbeli za oskrbo svoje družine ali naselbine, takšen izbran lovec pa je moral biti izkušen pri lovu, moral je poznati lovišče, moral je biti spreten pri izdelavi orožja in moral je biti poštem mož. Beseda starešine je takrat več veljala kot pa danes vrhovno sodišče. Lovski pohodi v tisti dobi so bili zelo naporni, s slabim orožjem proti hudim živalim, kar ni bilo lahko. Boj za življenje ali smrt je bil na dnevnem redu. Svoj plen so morali nositi na hrbtu in na daljše razdalje in to celo po več dni skupaj. Seveda, samo v slogi so lahko bili kos napornemu lovstvu skozi stoletja.

Spominjam se knjige, ki sem jo bral pred leti, o ljubljanskem barju in koliščarjih ki so prebivali v tistem delu sveta. To je knjiga, katero bi priporočil vsakemu lovcu, da bi jo prebral in spoznal jedro lovstva.

Knjiga opisuje način lova in ribolova, samo nekaj stoletij nazaj, ko je bilo ljubljansko barje še pod vodo. Po vidiku iz te knjige, so bili naši koliščarji najbolj spretni in uspešni lovci v tistem predelu sveta. Čeravno so bili spretni, so pa tudi oni imeli grozovite spopade z volkovi, in to samo pozimi, ko je voda zamrznila in so volkovi lahko prišli do naselja in povzročali grožnjo tam-

Člani Lovsko-ribiške družine so se 10. oktobra odpeljali na morje, da poskusijo svojo srečo.

Že v zgodnjih urah smo se zbrali pri našem Jožetu Farkašu, ki je ta pohod organiziral in tudi vodil celo ribiško posadko. Začetek je bil poln upanja in sleherni ribič je bil navdušen. Ko smo se odpeljali iz pristanišča, smo že začeli pripravljati vsak svoj pribor tako da ne bi pozneje zamujali dragocenega časa.

Kar naenkrat ladja obstane in že je naš kapitan začel kričati, da lahko pričnemo z lovom. Seveda, vsak ribič je takoj vtaknil svojega (mislim raka na trnku) v vodo in čakal, da kaj potegne vabo.

Medtem, ko smo mi bili zelo zavzeti z lovom rib, nismo opazili moči narave; ladja se je od časa do časa bolj in bolj gugala, veter je postajal močnejši in valovi so naraščali. Posledice vetra in valov pa so kmalu spremenile naše navdušenje v nekakšno nejevoljnost. Ribiči so se eden za drugim začeli močno naslanjati ob ograjo ladje in dajati od sebe čudne glasove tako da je že pred 11. uro dopoldne naša ladja postala prava bolnica z neštetimi bledimi obrazi in s pomanjkljivostjo življenja v teh ribičih.

Previdnost našega Jožeta je pokazala da se bomo boljše imeli na suhem in tako smo odpluli nazaj v pristanišče. Dan je bil zelo družaben, kar je pomembno, velikega uspeha v tako slabem vremenu pa nismo mogli pričakovati, ampak nekateri pa so le imeli ribe za večerjo.

Dragi Jože, priporočamo se še za tako organizirano ribarjenje. Vsi smo navdušeni in hvaležni saj je vedno pri lovcu in ribiču (drugič boljša) sreča.

Ribič H.

kajšnjim prebivalcem. Knjiga tudi omenja poletje kot pravi raj z obilo hrane in mirnejšim življenjem.

Kot so se spreminjali časi, tako se je spreminjalo tudi lovstvo. Nekdanji knezi, graščaki in njim podobno bogati ljudje, so imeli svoja lovišča in to samo za sebe. Seveda pa niso sami hodili na lov, ampak so imeli svoje slugе kot goniče brez orožja katere so po končanem lovu poslali domov lačne in žejne ter utrujene. V gradovih pa se je veselje nadaljevalo pozno v noč, kar je bilo odvisno od plena: večji je bil plen, večje je bilo bahanje in ponos pri prijateljih. Takšno lovstvo pa je že takrat postajalo kot razvedrilo in šport.

(dalje na naslednji str.)

LOVSTVO - RIBILOVSTVO

(s prejšnje strani)

Tudi današnji lovci imamo lov za razvedrilo in športno veselje. So pa še ljudje na Zemlji, ki se bavijo z lovom še vedno skoraj na isti način kot naš nakdanji lovec, brez pravega orožja. Za njih je, seveda, sulica pravo orožje, treba pa je reči, da so pravi mojstri v svoji stroki.

Danes lovcu ni potrebno loviti na tako trd način, saj imamo prevozna sredstva s katerimi lahko pridemo kamor želimo, orožje je pa tudi zelo moderno in vsake vrste. Seveda nekdo si lahko privošči boljše kot drugi.

Današnji lovec je več ali manj vzgojitelj divjadi in mora polagati pozornost na razvoj in pleme. Samo s takimi postopki bo lovstvo še obstajalo. S tem pa ni rečeno, da odstrel ni dovoljen, seveda v pravem času in potrebi. Odstrel pomeni, da se čisti pleme in da vlada naravno ravnotežje med živalmi tako da ni preveč samcev ali samic.

V loviščih se dobi tudi divjad, ki je dovoljena za plen preko celega leta. To so roparice, pa tudi one imajo svoj čas - zaradi dragocenosti svoje kože. Tu pri nas v Avstraliji so škodljivci vedno v času za plen. Prašiči, kunci, koze, kadar si kdo želi, si lahko privošči lov na to vrsto divjadi. Treba pa je priznati, da ni lepo od lovca, ko pobije žival in jo tam pusti strohneti, sam se pa zadovolji s pečeno kuro, ki mu jo žena kupi v trgovini.

V imenu Lovsko-ribiške družine čestitam novemu predsedniku Slovenskega društva Sydney in njegovemu odboru.

Lovci pravijo, da je Ivan "fejst" fant. Seveda, mi vsi upamo, da bo previdno in pošteno vršil svojo nalogo ter ostal dolgo med nami kot predsednik s svojim odborom.

Cenjeni Ivan, naš društveni komandant, želimo ti vse najboljše! Kadar potrebuješ pomoč, vprašaj nas, ker mislimo, da smo tvoja desna roka. Zapomni si to, ker mi tako resnično mislimo.

Henrik Juriševič
(Starešina)

NAŠA LOVSKA RIBIŠKA DRUŽINA

Člani naše lovske sekcije so imeli v nedeljo 25. oktobra prijateljsko medsebojno tekmovanje v streljanju z zračno puško. Izidi tega tekmovanja so bili naslednji:

1. skupina:

Jože Furlan, Josip Farkaš in Jože Farkaš so bili najboljši s skupnimi 191 točkami.

2. skupina:

Drago Raber, Lojze Gominšek, Frank Obid so napravili 190 skupnih točk.

3. skupina:

Janez Zafošnik, Ivan Koželj, Jože Žohar so napravili samo 141 točk, kar je res malo a še vedno dobro, če vzamemo v obzir, da je bila že skoraj tema, ko so prišli na vrsto. Streljali so po dvakrat in iz razdalje 12 metrov. Najboljši strelec dneva se je pokazal Lojze Gominšek, ki je napravil 39 točk.

Te dni se skupine naših lovcev pripravljajo na lovski pohod. Kam nameravajo iti, niso povsem določno povedali razen da bodo lovili nekje 600 km v notranjosti države.

Na svoji zadnji seji so lovci sklenili, da bo njihova naslednja zabava 21. novembra. Za to priložnost bodo imeli v kuhinji med drugim tudi pečeno kozo in svinjo, napravili pa bodo tudi prave lovske čevapčiče.

Lovska in ribiška družina ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu ob 4. uri popoldne v društvenih prostorih. Po seji je navadno skupna večerja, katero si sami pripravijo iz lastnega materiala. Pri večerji da vsak po dva dolarja za kuhinjske stroške kot so uporaba plina, vode, elektrike, olja in še kakšne druge drobne stvari. Vsak da tudi po pet dolarjev za pijačo. Željenc je, da bi se vsi člani družine sej redno udeleževali. Če kdo ne more priti na sejo, naj to sporoči starešini Henriku Juriševiču, ki lahko da tudi kakršnekoli druge informacije v zvezi z Lovsko in ribiško družino in organizacijo lovskih pohodov. **J. Ž.**

Ne pozabite:

L O V S K A Z A B A V A

V SOBOTO 21. NOVEMBRA. VSI DOBORODOŠLI!!!

WONDERLAND TRAVEL

ZASTOPNIK JOŽE HAMPTON

94 Main Street (Cnr. Main & Campbell Sts.)
Blacktown, NSW 2148, Australia

Tel. 622 7336, 622 1735,

P.O. Box 27, Blacktown, NSW 2148

Na razpolago smo vam za organizacijo vseh vrst potovanj po Avstraliji, v domovino in nazaj ter povsod drugod.

Povprašajte nas za naše poštene usluge. Potrudili se bomo, da bo vaše potovanje čimbolj poceni in udobno.

Izkoristite nizke izvensezonske cene. Na primer, povratno potovanje Sydney-Ljubljana-Sydney je najcenejše izven sezone, \$1,134.00

Potujete lahko z JAT-om, s QANTAS-om, ALITALIA, ali pa s katerokoli drugo prevozniško družbo.

Prevajamo tudi vse potrebe potne dokumente.

SPECIALNE USLUGE ZA ČLANE IN PRIJATELJE S.D.S.

Za nadaljne poizvedbe se obrnite na vašega rojaka

JOŽETA HAMPTONA,

Tel. 622 7336 ali 622 1735,
po delovnih urah pa na 630 8569

IVAN GHERM concreting

CONCRETE SPECIALIST

- INDUSTRIAL
- COMMERCIAL
- DOMESTIC

Specialised Tradesmen for All Concrete Work Including:

FORMWORK — SLABS — FOUNDATIONS
DRIVEWAYS — PATHS — PATIOS
GARAGES, ETC.

Smo usposobljeni poklicni betonerji za vsa betonska dela: postavitve form za betoniranje, plošče, temelji, vozni dohodi, steze okoli hiše, dvorišča, garaže, in drugo...

Popust za člane Slovenskega društva Sydney.

ALL HOURS

047 74 8366

Taylors Road, Badgerys Creek

LICENSED CONTRACTOR J.M.

Licence No.R66195

PAINTER and DECORATOR

Home, domestic & industrial.

We specialise in wallpaper hanging.
24 hours S.O.S. service. Free quotes.
Reasonable prices. Work guaranteed.
All over Sydney. Please ring 6714267.

•
Soboslikarstvo in dekoraterstvo.
Za dom in tudi industrijo.
Specializirani smo v polaganju stenskih tapet. 24 ur S.O.S. usluge.
Povprašajte za naše cene, ki so zmerne.
Naše delo je garantirano.
Prosimo telefonirajte na 6714267.

AVSTRALSKI SLOVENEK

Avstralski Slovenec izhaja mesečno. Urejuje Jože Žohar s sodelavci. Založnik je Slovensko društvo Sydney. Dopisniki so sami odgovorni za vsebino svojih pisem. Rokopisov in slik ne vračamo. Anonimnih pisem ne objavljamo. Vsa pošta na: Box 93, P.O. Fairfield, NSW, Australia.

Australian Slovene is published monthly. Edited by Jože Žohar and contributors. Published by Slovene Association Sydney. The readers are responsible for the contents of their letters. Letters and photos are not returned. Anonymous letters will not be published. All correspondence to: Box 93, P.O. Fairfield, NSW Australia.
Printed by MEDIA PRESS (Sales) Pty. Ltd.
7 Garners Avenue, Marrickville, NSW.

KAR PO DOMAČE...

PAVLA GRUDEN

Letni sestanek Slovenskega društva Sydney je za nami. Volitve, ki so bile bučne kot običajno, so presenetile novega predsednika. Kot pravi sam, je kandidiral na pri-govarjanje drugih, da bi bilo več kandida-tov.

Iz razlogov, ki jih nima več smisla premlevati, sem na letnem sestanku odstopi-la od sodelovanja pri "Avstralskem Sloven-cu". Sicer ne rada, kajti slovenski jezik ni "samo" moja materinščina, ampak jezik, ki mi je odprl okno v svet ter me tako spoznal tudi z drugimi kulturami.

Prepričana sem, da bi naše glasilo mo-glo nadaljevati brez mene. Že sem se veselila, da bom imela vsaj nekaj prostega časa za počitek, ker imam tudi drugega dobro-voljnega dela preveč. Sicer sem mladega du-ha, toda leta telesni moči ne prizanašajo.

Na vsak način nam je za delo pri na-šem mesečniku, ki ga, v največji meri poleg drugih opravil za društvo, opravlja Jože Žohar, potrebna pomoč čimprej. Upam, da bo o temu, če ne že v tej številki, pa vsaj v prihodnji imel kaj več povedati urednik sam.

Kakor bralci "Avstralskega Slovenca" že veste, sem zelo kritična, kar se tiče slo-venskega kulturnega delovanja v NSW-u. In tudi razočarana.

Razočarana sem tudi nad našimi pub-likacijami, kajti če bi mi bili ljudje kot je treba, bi vsi lahko bili združeni pod eno streho - ali pa le pod dvema, če vzamem v obzir naše versko središče.

Ne mislim govoriti o drugih. O sebi povem le to, da vsakikrat, ko primem za pe-ro, da bi napisala slovensko besedo, to storim s strahom. Popolnoma se zavedam, da je tudi moja slovenščina revna, in da že peša.

Tolaži me le to, da tudi doma ni vse-povsod vse v redu s slovenščino.

Prosim in tarnam, jezim se in srce mi joče, ker ni novih, mlajših in sposobnejših sodelavcev, da bi nadomestili stare. Meni pa se že odpira pot v grob.

Posebno danes "polagam" slovensko besedo na papir še z večjo bojznijo kot kdaj poprej. Vendar z isto ljubeznijo in spoštovanjem.

Pred menoj je "Rafael", glasilo slo-venske cerkve v Merrylandsu, ki ga ureja g. Valerijan Jenko. V tem četrletnem

glasilu je članek pod naslovom "Kaj pravi-te na to?". Piše ga g. Bernardin.

Tukaj mi je najprej dolžnost, da se opravičim g. Valerijanu in g. Bernardinu, če ju ne naslavljam s "patrom". V mojem srcu je čvrsto prepričanje, da ima vsak človek dva očeta: svojega, in Očeta vsega človešt-va. Razen mojega očeta so mi ostali ljudje le bratje.

Kar se tiče izjav g. Bernardina v zvezi s slovenščino, se strinjam z njim. Zelo revna je. Takole piše on:

"Za take novinske cunje, bi bilo res boljše, če nikoli ne bi ugledale luč sveta, njihovi pisci, ki mrcvariyo vsebino in jezik, naj si pa za ušesa zapišejo: le čevlje sodi naj Kopitar."

Potem nadaljuje: "Za nje velja bolje nič kot slabo."

Ker nas g. Valerijan, urednik "Ra-faela" vpraša kaj pravimo na to, bi rada odgovorila sledeče:

Jasno iz dopisa je, da gospod, oziroma brat Bernardin, ne cilja na ves slovenski tisk.

Poglejmo "Misli". Papir je odlične ka-kovosti. Tudi slovenščini v "Mislih" ni kaj oporekati. Prepričana pa sem, da urednik "Misli" dobiva dopise, za katere tudi on večkrat smatra, da so bolj primerni za "Pav-liho" kot pa za "Misli".

"Rafael", glasilo naše cerkve v Merrylandsu, ki se z ozirom na skromnost nikakor ne more primerjati z mesečnikom "Misli" je pisan tudi v lepi slovenščini.

"Vestniku", Slovenski strani v "Novo doba" in "Avstralskemu Slovencu", ki jim je večkrat zagode tudi tiskarski škrat, pa manjka marsikaj. Nimamo poklicnih novinar-jev in pisateljev, nimamo poklicnih obliko-valcev in tudi denarja nimamo, da bi mogli plačevati poklicno delo.

V "Avstralskem Slovencu" je mogoče čitati članke, za katere so popolnoma odgo-vorni pisci sami. Naj se ne kitijo s tujim perjem. Resnica je edino pošteno merilo za vse.

Because of technical reasons
the English section shall continue
from next issue on.

DRUŠTVENO ŽIVLJENJE

Piše Ivan Koželj

September ali Kimavec se je približal koncu. Zadnja zabava tega meseca je bila zabava pod imenom "Mikrofon je vaš". Na to zabavo nismo povabili kakšnih posebnih gostov in kot se je ta dan tudi pokazalo, to ni bilo potrebno. Odločili smo komisijo, ki nja bi ocenila nastopajoče. Začetek je bil pač malo počasen zaradi treme. Ko ste se pa razpeli in razgovorili, smo morali napraviti kraj, ker nam čas ni dopuščal nadaljevati. Kaj takega moramo napraviti še večkrat. Prvo nagrado je dobila gospodična Lah, mala punčka, ki je imela veliko korajžo. Drugo mesto sta odnesli gospe Marija Ovič in Ivica Kustec, ki sta nam zapeli kar lepo. Tretjo nagrado pa je odnesel neki gospod za šalo. Kako mu je ime nam pa ni povedal. Za veselje so ta dan poskrbeli Oberkrainerji. Tako se je v dobrem razpoloženju končal tudi Kimavec.

Prišel se je mesec oktober ali Vinotok. To ime imamo Slovenci radi, saj smo po starem pregovoru že od nekdanj vezani na vinsko kapljico. Pravijo tudi, da ni dobro, če v tem času pijemo preveč mošta. Tu v Avstraliji je ta mesec že zelo vroče, dežja je malo. Bliža se vroče poletje in vse naokoli je že zeleno.

Oktober mesec smo začeli z mladinskim diskom. Več in več je te mladine, samo malo boljše se morajo organizirati. Upajmo, da bo to tudi storjeno - tako bodo povečali obisk in imeli še boljše uspehe.

Sobota 3. oktobra je bil navaden ples in dvorana ne preveč polna. Pa vendar je veselje trajalo do polnoči. V posteljo smo morali zgodaj, ker nas je naslednji dan čakalo potovanje v Bowral na Tulip Festival.

Drugi dan, v Bowralu, smo si ogledali nekaj zanimivih vrtov, nakar smo imeli skupen barbecue. Na Društvo smo se veselili vrnila še okrog 6. zvečer.

Kot vsak mesec smo lovci tudi zdaj imeli sestanek, samo namesto v nedeljo, smo ga imeli v ponedeljek, ko je bil državni praznik. Živahne debate in dobro delovanje Lovske družine pokaže, da so taki sestanki potrebni. Nekaj smo se že razgovarjali o prihodnji lovski veselici, ki bo 21. novembra.

Plesi 10. in 17. oktobra so bili bolj tihi. Mogoče smo se vsi pripravljali na občni zbor, ki je bil v nedeljo, 18. oktobra.

Člani, ki ste bili na občnem zboru, tako veste, kako je bilo. Vidimo, da bi bilo potrebno, da bi imeli skupne sestanke večkrat, da bi si lahko povedali, kaj nam leži na srcu. Tako pa to kuhamo v sebi celo leto in si vse povemo šele na občnem zboru. To je vse lepo, vendar naša napaka je, da vedno kot kure brskamo po naši preteklosti, malo pa se zavedamo, da bi se morali kaj dogovoriti tudi za našo bodočnost. No, novi odbor je bil izbran in bomo videli, kaj bomo naredili.

Tisti, ki ste bili na občnem zboru, veste, da sem jaz takrat izstopil iz odbora, ker pač nisem mogel poslušati stvari, na katere bi lahko dal odgovor, pa nisem mogel. Po petih dneh sem se dobro premislil in se odločil, da bom vprašal novi odbor, da sem še vedno pripravljen delati naprej za naše in vaše Društvo. Torej, tako sem še vedno v odboru, ker ste me pač izbrali - mogoče ne vsi, vendar pa večina.

Pod vodstvom novega predsednika, JANEZA ZAFOSNIKA, smo 24. oktobra pripravili ples. Spet smo imeli polno dvorano. Za ples in razvedrilo nam je igral ansambel Alpski odmevi.

31. oktobra so nam za ples igrali naši fantje in ena deklica pod skupnim imenom "Krystal". Presenečeni smo bili nad obiskom, da je prišlo toliko ljudi kljub zelo slabemu vremenu in težavam z nabavo petrola. Kako bi bilo, če bi mi delavci, pravzaprav šoferji šli vsi na stavko, pa naj imajo petrol sami. Videli bi kaj bi se zgodilo. Vendar o tem drugič.

Dragi člani in prijatelji ne pozabite tudi svetega Miklavža, ki ga bomo imeli v soboto 5. decembra. Ne pozabite daril za vaše najmlajše.

Lep pozdrav vsem tukaj in v domovini. Naj nas pesem in slovenska beseda še bolj poveže tako da bomo vedeli, da smo ponosni Slovenci.

SPORED ZABAV

Sobota, 14. nov. BRIŠKI VEČER in razstava slik Romane Favier Zorzut. Igrajo Oberkrainerji. Razstava bo tudi v nedeljo popoldne.
 Sobota, 21. nov. LOVSKA ZABAVA. Igrajo Alpski odmevi.
 Sobota, 28. nov. PLESNA ZABAVA. Igrajo Oberkraineri. VSI DOBRODOŠLI

Gospod Bernardin, omenjen tudi pod "Kar po domače", bi moral že zaradi svoje ga poklica "vedeti" malo več o Bogu, kot pa moja malenkost in meni podobni.

Gospod Bernardin, ki je nadomeščal g. Valerijana Jenka, ko je bil v domovini, je napisal svoje vtise o Slovencih v Avstraliji. Objavljeni so v "Rafaelu", ki sem ga preje-la te dni.

Med drugim piše takole:

"Vsak naj se spomni kako je bil vesel slovenskega duhovnika in slovenskega bogoslužja, ko ni znal ob svojem prihodu niti besede angleško. In zdaj, ko za silo zna, je že tako "imeniten" v svojih očeh, da ga je sram v slovensko cerkev. V avstralsko pa tudi ne bo šel, ker vendar čuti, da je nje-gova angleščina za pogovor z Bogom le prerevna. In tako po lastni volji sede med dvema stoloma na tla."

Vprašam se, le kakšno bitje je Bog, inteligenca univerzuma, v razumu g. Bernardina? Bogu je pač prav vseeno, če se človek z njim pogovarja v Esperantu ali latinščini in v vseh ostalih jezikih, nareč-jih in žargonih.

Bog ni ošaben, šolan človek, ki se klanja pred učenostjo. Učili so nas, da Bog razume vse jezike naenkrat, in da je poln ljubezni in potrpljenja v odnosu do človeka.

Pa vendar ne misli g. Bernardin, ki se ima tudi za kopitarja, (glej "Kar po domače", v tej številki "Avstralskega Slovenca"), da je Bog razvajan in ohol, kot so posvetne oblasti?

Vprašam g. Bernardina, v kakšnem jeziku se mutec pogovarja z Bogom? Še več! Vprašam ga, v kakšnem jeziku se Bog pogovarja s človekom?

RAZUM! ČUSTVA! VEST! TO SO JEZIKI V KATERIH SE VRŠI DIALOG MED BOGOM IN ČLOVEKOM! BOG NI OMEJENE-GA DUHA!

Kar pa se tiče človeka, ki po besedah g. Bernardina "po lastni volji sede med dvema stoloma na tla", naj povem, da je človek pred Bogom na tleh, pa četudi sedi na vatikanskem prestolu.

Gospod Bernardin izjavlja dalje:

"Zakaj neki menite, da avstralska država naklonjeno gleda na narodna verska središča? Zato, ker dobro ve, da h

kulturni dediščini neke narodnosti spada tudi verska vzgoja, kulture, ki so jih s seboj prinesli izseljenci, pa bogate tudi Avstralijo samo."

(Točno! Toda dodati je treba tudi, da avstralska država ne podpira verskih središč vere radi, ampak zaradi politike!)

Potem pa g. Bernardin v isti sapi nadaljuje:

"Prav zato Slovensko cerkveno središče ne more in noče nadomeščati kulturnih društev, še manj pa more katerokoli društvo nadomestiti udejstvovanje pri verskem društvu."

S temi besedami pa je g. Bernardin storil krivico Slovenskemu cerkvenemu središču v Merrylandsu, kajti to naše središče se udinja pri slovenski radio oddaji, ima svoj odličen pevski zbor, prireja procesije, zabave s slovensko glasbo; člani tega središča prisostvujejo pri raznih slavnostih v slovenskih narodnih nošah; udinja se pri nagradnih glasbenih natečajih; ima sobotno slovensko šolo, kjer se tudi sestaja slovenski šolski odbor; nabavlja knjige za pouk slovenščine, izdaja svoje glasilo in še marsikaj.

G. Valerijan Jenko, slovenski duhovnik in vodja Slovenskega katoliškega središča, je prisostvoval odkritju Cankarjevega spomenika, versko središče, oziroma g. Valerijan, pa je celo sodeloval pri razstavi slovenskega tiska v društvu "Triglav" s tem, da je za to razstavo "Triglavu" posodil tudi primerke slovenskega verskega tiska v domovini.

Se more torej reči, da slovenska katoliška skupnost, ki se zbira in deluje iz cerkvenega središča v Merrylandsu, noče in ne more nadomeščati kulturnih društev? Saj je vendar vera izhodišče kultur!

G. Bernardin takorekoč zanika kulturo slovenskega cerkvenega središča v Merrylandsu. Če nič drugega, to središče goji naš materin jezik! Ni jezik kultura?

Logično, da avstralska država naklonjeno gleda na narodna verska središča, toda ne vere radi! Ampak zato, ker le-ta podpirajo protikomunistični in protisocialistični stav avstralske federalne vlade, ki se za krščanske principe kaj malo meni. Če bi se federalna vlada res kaj dosti zmenila za versko vzgojo,

(dalje na strani 15)

KAJ PA PRAVITE NA TO?

(nadaljevanje s str.14)

bi lahko delala na temu, da bi se verski pokuk uvedel tudi v državne šole. Tako pa podpira le kapitalizem, ki si poskuša pridržati monopol na kulturo.

Kultura pripada ljudstvu - vernikom in nevernikom, nacionalistom, fašistom, imperialistom, in komunistom od Vatikana do Kremolina.

Ali more g. Bernardin trditi, da se Vatikan, ker je cerkveno središče, ne more in noče kulturno udeleževati, saj je zaščitnik in lastnik največjih kulturnih spomenikov rimske kulture!

Ali more g. Bernardin trditi, da se Vatikan ne ukvarja s politiko? In da se Kremlin ne ukvarja s kulturo?

Ne ve g. Bernardin, da je Kristus razpet med Vatikanom in Kremlinom?

Ne ve g. Bernardin, da smo Slovenci zato duhovno obubožani ljudje, ker so nas izkoriščevali in poniževali oholeži, ki gledajo s prezirom na trud malega človeka?

" Jože Žohar:

SONET O NAŠI SLIKI
(Prosto po Prešernu)

" Poet tvoj ponovno norce brije
" iz sidnijskih Slovencev, jih kleveta,
" da spletkar vsaka njihova začeta
" moralo dvojno kmalu vsem razkrije.

" So njih intrige prave oslarije,
" so mokre fige bolnega žrebeta,
" izrodek "akademskega" klepeta,
" besedni zmazki, umske potratije.

" Enakomerno čas se vsem izteka -
" pot naša skupna je le bedna slika
" zavednosti slovenskega človeka.

" Brat v samoljubju bratu se izmika,
" je srečen kadar drug' mu pot preseka.
" v iskanju razumevanja in stika.

Slovensko društvo Sydney
vas vljudno vabi na

SLIKARSKO RAZSTAVO

naše rojakinje

ROMANE FAVIER - ZORZUT

ki bo v društvenih prostorih v
Horsley Parku, dne 14. in 15. novembra
v poznih popoldanskih urah. Naprodaj
bodo tudi nekatere slike.

Vljudno vabi odbor!

DRUŠTVENE PRIREDITVE

Sobota, 14. novembra -BRIŠKI VEČER.
V čast in priznanje članov in drugih iz
goriških Brd. Poslednje briško vino na
voljo. Presenečenje. Igrajo Oberkrainerji.

Sobota, 21. novembra LOVSKI PLES.
Dobro založena kuhinja s posebnimi
lovskimi jedili. Za veselo razpolože-
nje vam bo igral naš odličen slo-
venski ansambel ALPSKI ODMEVI.
Vsi dobrodošli!!!

Sobota, 28. novembra PLES OB
ZVOKIH OBERKRAINERJEV.

Sobota, 5. decembra MIKLAVŽEVO.
Otroci članov bodo obdarjeni. Tudi
na navzoče otroke nečlanov, naš
Miklavž ne bo pozabil. Če pa želite
svoje otroke še posebej obdariti,
oddajte darila pred prihodom
Miklavža odbornikom pri baru.
Miklavž se bo pripeljal z avtom ob
petih popoldne, zato prosimo, bodite
zgodnji! Sledil bo ples do polnoči
ob dobri glasbi in odličnih uslugah
naše kuhinje in bara. Ne zamudite!

12. decembra PLES OB ZVOKIH
OBERKRAINERJEV. DOBRODOŠLI!

Rojaki! Če ste zainteresirani za objavo vaših božičnih in novoletnih čestitk v Avstralskem Slovincu, jih prosim pošljite na naš poštni naslov ali jih pa oddajte na društvu. Cena čestitke je \$2, kar priložite skupaj s čestitko. Čestitke moramo sprejeti do konca meseca novembra.

Recepti moje stare mame

IZ ŠTAJERSKE KUHINJE

Štajerska je znana po dobri kuhinji. Posebno slovi z jedmi, ki jih pripravljajo s smetano in skuto, domačimi meslinami, gibanicami, zlivankami, štruklji in drugim. V današnji prispevek smo povezali tri jedi, ki jih še vedno kuhajo.

Kumare s smetano (štajerske)

Lepa kumara, tričetrt l slane vode, 2 do 3 dkg moke, 3 stroki česna, ščep kumine, sol, poper, 1 dl goste kisle smetane, po želji še malo kisa.

Oprane kumare naribamo in malo solimo. Če so bolj zrele, jim izdobjemo peščiče. V tem primeru moramo dodati še pol kumare. Zavremo vodo, jo prav malo solimo in zakuhamo vanjo smetano, v kateri smo razžvrkljali moko ter dodali kumino, strt česen in poper. Počasi kuhamo 10 minut, da se moka dobro skuha in naraste. Kumare rahlo ožmemo in polijemo s pripravljeno omako. Postavimo na toplo, da se pogreje, zavreti pa ne sme več. Jed ponudimo k mesu, zmečkanemu krompirju, žgancem itd.

Krompirjevi opalenki

Testo: pol kg krompirja, približno 15 do 20 dkg moke, sol. Nadev: 30 dkg sočne skute, dl in pol goste smetane, 1 jajce. Skuhamo cel krompir in še toplega olupimo in pretlačimo. Solimo, dodamo jajce in z moko zamesimo ne pretrdo testo. Razvaljamo ga pol cm na debelo in položimo na pomaščen pekač. Pomažemo z nadevom. Po vrhu pokapamo s smetano in spečemo.

Nadev. Skuto zmečkamo z vilicami, dodamo jajce in pol smetane. Dobro zmešamo.

Prleška gibanica (nesladkana)

Testo: 20 do 25 dkg moke, malo mlačne vode, sol, 1 jajce.

Nadev: tričetrt kg skute, 3 rumenjaki, sol, četrť l kisle smetane, 10 do 15 dkg masla ali tudi margarine.

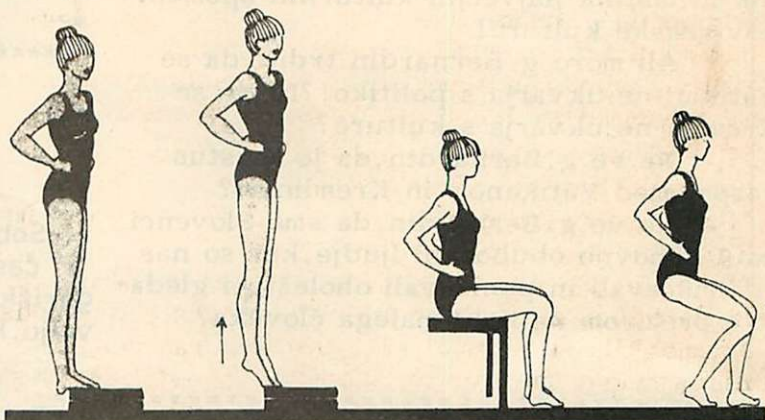
Testo: iz moke, soli, jajca in mlačne vode naredimo vlečeno testo, ki naj počiva pol ure. Spočitega razvlečemo na pomokanem prtu. Pustimo nekaj minut, da se malo osuši, nato vzamemo okroglo pekvo (lončeno ali oplasteno) in po njeni meri narežemo iz testa 9 krogov. Prvega položimo v pomaščeno pekvo in namažemo z maslom in smetano. Pokrijemo z drugo plastjo testa, ki ga nadenemo s skuto. Skuto prej z vilicami pretlačimo, ji primešamo dva rumenjaka in solimo. Poškropimo z maslom in pokrijemo z novo plastjo testa, ki ga samo pomastimo. Dodamo še naslednjo, jo nadenemo s skuto. To ponavljamo. Na vrhu mora biti plast testa. Po vrhu polijemo mešanico smetane in rumenjaka. Spečemo v srednje topli pečici.

Če pa hočemo sladko gibanico, dodamo skuti 10 do 12 dkg sladkorja. Nadev lahko izboljšamo še z rozinami, ki jih potresemo med plasti (10 dkg rozin). Pečeno sladico potresemo s sladkorno moko.

ZA NAŠE ŽENE

VAJE ZA »TEŽAVNE« MIŠICE

Vse ženske nimajo težav zaradi prevelike teže niti nimajo celulita. Lahko pa se jim zgodi, da zaradi pretežno sedečega poklica nekatere mišice postanejo ohlapne. Te »težavne« mišice so najpogosteje na notranji strani stegen in rok. Okrepimo jih lahko z vajami, ki jih je treba delati zelo počasi.

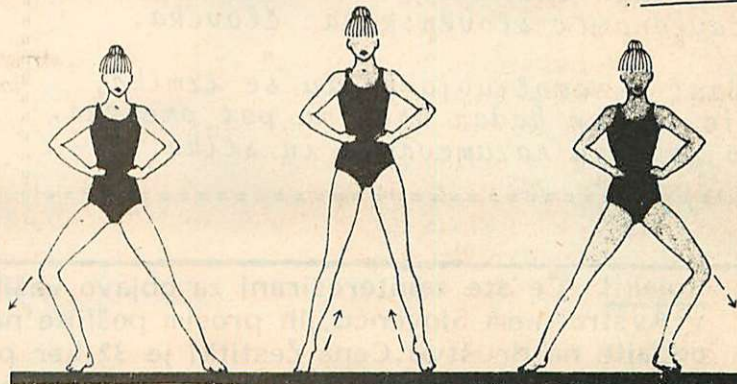

Stojimo na debelejši knjigi tako, da pete prosto vise v zraku. Roke so v pasu. Pete skušamo čimbolj potisniti navzdol, tako da začutimo napetost v mečnih mišicah. Nato se počasi dvignemo

na prste in vdihnemo. Počasi se vrnemo v prvotni položaj in izdihnemo. Vajo ponovimo 30-krat. Primerna je za krepitev mišic na mečih.

Vsedemo se na stol, noge držimo skupaj. Roke so v bokih. Počasi se dvignemo s stola in počasi hodimo s skrčenimi kolena po vsej sobi (poza mora ostati takšna, kot da še vedno sedimo na stolu). Kolena so pri tej vaji ves čas skupaj. Ta vaja je odlična za krepitev notranjih mišic na stegnih.

Stojimo v razkoraku, roke so v pasu. Desno koleno skrčimo in prenesemo vso telesno težo na desno stran, zgornji del telesa je pri miru. V prvotni položaj se vrnemo tako, da se dvignemo na prste. Nato ponovimo vajo še na levo stran. Vajo ponavljamo zelo počasi 20-krat na vsako stran. Primerna je za krepitev stegenskih mišic. *Iz JANE*

Želela je še eno pomlad

Danijela Hliš Thirion

Kakšen dan si imela ,ljubica?" jo je spet vprašal, tako kot vsak dan. Ko si poročen že sedemnajst let, ti ta stavek postane prav zoprni. Kolikokrat lahko odgovoriš na zanimiv način, recimo: "Oh, imela sem čudovit dan, zadela sem loterijo.."? In zakaj njen ljubi mož pač ne razume, kako sovraži tisti stavek, kako si želi zakričati: "Imela sem grozen dan, ti tudi??"

Edi je bil prav zanimiv možakar, star 38 let, lepe postave. Rozi ni mogla reči isto o sebi. Nekoliko starejša od moža, se je bila zelo hitro postarala in zdaj se je počutila kot vreča krompirja. Že res, še vedno je bila plavalaska, čeprav umetna, še vedno je zlezla v kavbojke, čeprav s stokanjem, a kaj, že hoja po stopnicah do stanovanja jo je spravila ob sapo.

"Rozi, govorim s tabo, me ne slišiš?"

Pogledala je moža preko široke mize in se nasmehnila.

"Oprosti Edi, premišljevala sem. Se spomniš pred leti, ko sva se poročila, kako so mi vsi pravili, da nimam prav, da se poročim z mlajšim moškim? Izgleda, da so imeli prav; poglej se in poglej mene... kot da sem tvoja mati."

"Daj mi sol, prosim," je spremenil pogovor. Vedno, ko je spregovorila o njunem zakonu, je spremenil pogovor, in to jo je jezilo.

"Edi, kako to, da nimaš mlade ljubice? Ali pa jo imaš in vse dobro skrivaš?"

Zgroženo je odkimal z glavo.

"Rozi, skupaj sva bila kmeta doma na Gorenjskem, skupaj sva priplula z ladjo, trdo garaža, da danes živiva kot prava kapitalista, pa misliš, da bi te varal?"

Nasmehnila se je: "Saj vem, tako si pravičen, tako pošten, le kje sem te našla? Pa vendar nisva mogla imeti otrok, vseeno, ti ostaneš zvest, kar ne razumem. Pa vendar vem tako kot ti, da nisva več zaljubljena, da živiva skupaj le iz prijateljstva in navade."

"Rozi, preveč piješ pri večerji, potem pa govoriš neumnosti. In vsi ti časopisi, ki jih kupuješ, če bi bila naročena na dobro staro Našo ženo, ne bi imela vseh teh norih misli na ljubice.."

Zdaj je spoznala, da nima smisla, da ga draži, zato je vstala in začela pospravljati. A misli so ostale v njeni glavi. Ni bila srečna, ni bila zadovoljna z življenjem in vedela je, da tudu Edi ne more biti. Le kako naj bo? Služba, dom, večerja, spanje. Ljubila sta se vsaka dva tedna, v nedeljo zjutraj, potem ko sta si oba pošteno umila zobe in se namazala s kolonjsko vodo. Vse je bilo preračunano, vse pripravljeno, in nobeden ni ničesar občutil. Navada, moj Bog, kakšen strup je to, navada...

Dnevi so minevali in Rozi je večkrat premišljevala, kaj naj stori. Vedela je, da noče ostati poročena, če jima bodočnost ne obeta nič novega. Vsakdanje življenje je postalo tako enolično, da se je bala, da bo znorela. Če bi imela vsaj kup otrok, a tudi za to je bila že prestara. In potem se ji je rodila tista zamisel. Zamisel ob kateri se je najprej nasmejala, potem nagubala čelo in premišljevala, in končno plosknila in si rekla: "To bom storila."

V ponedeljek, ko se je Edi vrnil iz kopalnice, je vzkliknil: "Pa kaj je s tabo, si še v postelji? Pa moj zajtrk? In ti, ali ne greš v službo?"

"Slabo se počutim, prosim telefoniraj v mojo pisarno in povej, da me ne bo. Zajtrk si lahko kupiš na poti v službo, kajne?"

Takoj, ko je slišala, da je njegov avto odpeljal iz garaže, je skočila iz postelje. Odlično se je počutila, a rabila je prost dan. Hitro se je okopala, se lepo oblekla in naličila in se odpravila na naslov, ki ga je prejšnji teden našla v oglasu časopisa. Oglas se je glasil neka-ko tako-le: "Azijska dekleta želijo spoznati resne može, za prijateljstvo in možno poroko. Informacije na agenciji "Sweet future", 12 Oxford St., Kings Cross." In prav tja je bila namenjena.

(Nadaljevanje v prihodnji številki)

Odgovor na celoletno napadanje in obrekovanje

Premnogo polemik in osebnega žaljenja ja so že prenesle strani "Avstralskega Slovenca", od časa najinega odhoda v domovino. Ob zadnjem članku, "Beseda da besedo", (glej št. 26. avgust) pa sva primorana iskati pravico samoobrambe na slovenski strani v Novo Doba.

Seveda je vsa zadeva nujna drugačnega načina obravnave, kot pa potom časopisov, vendar je grozljivo, da se stakimi osebno sovražnimi napadi dandanes bavi, nekdanj visoko cenjeni list "Avstralski Slovenec", pod novim vodstvom.

Na vprašanja finančnega vidika, ti, dragi Tomažin, nisva dolžna odgovorov, najmanj pa zaradi uvoženega vina, ker o tej zadevi se bo lahko obravnavalo samo še na pristojnih mestih.

Nisva delala dolga leta za slovenske rojake v Sydneyu v nadi boljšega ugleda v domovini. Kdor ugled ima, mu ni potrebno garati zanj, če si pa osebno takega prepričanja, te pa čaka še dolgo let težkega dela.

Ob času najinega sodelovanja pri Slovenskem društvu Sydney, sva delala z vdanostjo in ljubeznijo do materinščine, slovenskih tradicij in povezav z rodno domovino. Kje si bil med tem časom ti? Če si bil tako trdno prepričan, da je vodstvo pod nekakšno diktaturo, zakaj se nisi pojavil in Društvu, katerega tako zvesto kličeš "moje društvo", priskočil na pomoč. Izkazal si se kot črna vrana, ki samo iz najvišje veje upa kvakati nad mačkom.

V članku pišeš o odprtem pismu odboru. Naj tudi člani vedo, da je bilo to tvoje pismo poslano, ne odboru, temveč uredniku slovenske strani v Novo Doba. V pismu so bile same klevete, ki so bile napisane ne samo o odbornikih, ampak tudi uredniškemu odboru. Pismo ni bilo objavljeno, pač pa si bil poklican pred odbor na zagovor, vendar nisi bil tak junak v osebi, kot si pri peresu in si na svoje mesto poslal g. Sodja.

Žal nama je "Avstralskega Slovenca", kateremu luč rojstva sva prižgala midva, žal nama je Društva in poštenih članov, žal nama je "Planike", ki je tako uspešno delovala in vedrila nastope, žela slavo in

sprejemala priznanja etničnih skupin, žal nama je tudi prve slovenske dopolnilne šole Slovenskega Društva, ki je tako tragično končala. Kje je bil tvoj sin takrat, da bi s svojim obiskom šolo podprl? Kje sta bila tvoja dva sina spoštovani tajnik? In kje je bil sin predsednika? To so že štirje učenci, ki bi lahko dali malo morale učiteljici, ko je ob praznem razredu odpovedala svojo pomoč. Po vsem tem je samo ostal še časopis, brez obraza in spoštovanja. Žal ni težko ugotoviti, da je bil prav pod prvimi klevetami podpisan sam predsednik. Zato se ni čuditi, da dovoljuje izživiljanje napadov osebnega sovraštva na račun Društva in društvenega časopisa tudi tebi. Vsekakor dragi prijatelj, tvoja napadanja niso malenkosti, in jih ne moremo reševati potom tiska, temveč pri, za take stvari predpostavljenim. Ker pa v komentarju pritrjuje in celo dodaja neke lažne podatke tudi tajnik in se ponekod strinja tudi predsednik v svojem poročilu, naj ti bo v tolažbo, da nisi sam.

Nikakor naju ni presenetilo predsednikovo poročilo. Njegov način delovanja je široko poznan in tudi njegovo ime med Slovenci v Sydneyu. Vedno se sklicuje na novi in stari odbor, kaj pa odbor po najini odstopitvi, pod predsedništvom g. Raberja in tajništvom g. Žoharja? Ali sva za napake v tem času tudi kriva midva? (*Pripomba urednika: Nikakor ne, ker takih ali drugačnih napak, ki bi se mogle primerjati z vašimi, sploh ni bilo.*) Finančno stanje Društva po najini zapustitvi, je bilo tako (*podčrtal urednik*), kakršnega navaja finančno poročilo, saj sva sodelovala v odboru samo sedem dni po letni skupščini. Na predajni seji ni bil navzoč samo stari in novi odbor temveč so bili prisotni tudi drugi. Predaja knjig in dokumentov je potekala v normalnem slogu. Knjige je sprejel in za njih podpisal novi tajnik in takoj po predaji knjig sva zaprosila novi odbor za 4-mesečni dopust.

Prepričana sva bila, da je že čas, da tudi člani vedo, da je svet, na katerem stoji naš dom državen in da pod nobenimi pogoji ne dovolijo nadaljne gradnje, zato

besedo...

sva prosila Ministra za Environment Hon. Mr. Bedforda, da je vse to na letni skupščini obrazložil članom. Nikakega govora o prodaji Društva državi ni bilo, saj ste bili vsi člani navzoči in med vsemi tudi Žohar če je razumel, je tudi sledil poteku. Ravno tako je bil navzoč z ostalimi odborniki na edinstvenem skupnem sestanku z odborniki društva Triglav in če mu še danes ni kaj jasno, obžalujeva.

Po komentarju urednika, oziroma tajnika vidiva, da še danes ne doumeva, da vodstvo društva ali družbe, ni odvisno od dveh odbornikov, temveč je vodstvo celotni odbor (Pripomba urednika: Končno to faktilno spoznanje! Če bi se ga bila prej držala in se po njem ravnala, bi že na vajini predajni seji bilo drugače, ne pa da se zdaj takole "vlačimo" po časopisih) in kot celotni odgovarja društvenim pravilom. Vsa leta, vsaj po najinem razsojanju, smo delali složno in brez večjih nesporazumov, če se je pa zaradi neznanih razlogov v sedanjem tajniku kuhala taka srd do naju, se pa ne čudiva, da je podlegel Tomažinovim spletkam. (Pripomba urednika: Srd je mogoče bil, ampak bil je kratek. Bolj bi ustrezala beseda 'razočaranje' zato, ker sem vama kot takratni član odbora zaupal in bil vedno vajin skriti prijatelj, ki tega nisem nikoli pokazal. Vajino delo sem cenil - danes še toliko bolj, ko moram levji delež istega dela sam opravljati. Naj vama bo to v priznanje z moje strani in v opravičilo za vse drugo, kar sem, ali mogoče še bom kdaj rekel. Tomažinove "spletke" pa so njegova stvar, katerih orodje, niti žrtev, ne bi želel biti. Njemu kot bivšemu članu Društva je bila dana priložnost, da je svoje mnenje povedal, enako tudi vama kot bivšima članoma.)

Dragi Tomažin, kako zelo se trudiš in brigaš za življenje drugih, ali ne bi bilo lepše, če bi vsaj iz časa v čas pomislil malo na svojega ubogega očeta, ki že mesece leži hrom v bolnišnici prepuščen milosti drugih. Preišči svoje kruto srce, saj je navsezadnje tvoj oče in pomisli, da te zaradi tvojega značaja morda čaka prav ista usoda.

Tone in Ivanka Bulovec

Predno bi nadaljeval z mojo pisavo, te vljudno prosim, da mi dovoliš, da se izrazim in napišem svoje občutje.

Cenjeni Ivan, zelo me veseli, da si naš predsednik; za boljšega ne bi mogel vprašati. Ker je šele začetek tvoje službe kot predsednik, je skoraj prezgodaj, da bi nekdo zahteval tvoje mnenje in dejanja kar se tiče lovstva. Mislim, da si na občnem zboru slišal poročilo bivšega predsednika kako se je izrazil o lovcih in verjetno tudi veš kakšne očitke smo lovci dobili od bivšega predsednika zaradi razbijanja klubske posode na lovskih večerjeh.

Lovci smo ponosni, da smo veja našega društva, ampak ne suha veja katera je pognala iz korenin ne negovanega drevesa. Pripravljeni smo storiti vse kar je v naših močeh, da bi to drevo zopet pognalo in si ustvarilo še druge veje ter dajalo Slovenstvu hladno senco in miren počitek v njej.

Zaradi klubske posode, upam, da smo lovci previdno in dostojno ravnali s posodo, da se ni pobijalo in raznašalo, ker mi vsi vemo, da je to klubska imovina in vrednost. Zelo rad bi poudaril, kar sam vem, da naša Lovska in ribiška družina ne povzroča nobenih problemov ali izgub svojemu klubu temveč obratno: imamo dosti članov in večjo aktivnost in tudi finančno podporo nudimo klubu skozi Lovsko in ribiško družino.

Ostanem v upanju, da nisem nikogar užalil v moji pisavi, saj je razumljiva za tega kdor hoče razumeti.

Dragi predsednik, kako boš ti ravnal?

Lovec J.

VAŽNO VABILO!

Versko središče iz Merrylandsa vas vabi
na

MLADINSKI KONCERT

Ki bo v soboto 19. dec. 1981 v prostorih Slovenskega društva Sydney v Horsley Parku. Nastopili bodo GLASNIKI, mladinski ansambel verskega središča Melbourne in mladinski zbor iz Merrylandsa. Po koncertu bo za ples igral ansambel Triglav iz Melbourne. Vstopnina: \$2 za člane SDS, \$4 za nečlane, za otroke, upokojene prosto.

IZ AVSTRALSKE

MICHAEL DRANSFIELD se je rodil v Sydneyu leta 1948, kjer je tudi maturiral. Potem se je potepal po Avstraliji. Zdaj živi spet v Sydneyu v neki stari podrtiji z dvema sestrama, ki sta igralki. Veruje v kraljevino in legalizacijo mamil.

dobrih in slabih vse vkup;
in kako sva živela zdaj, naj bi odločilo
kaj bova, ko prideva spet naokrog,
ako ni bil morda tudi čas
pokopan z nama vred.

Michael Dransfield

VRSTICE ZA PRIJATELJA 1948 - 1964

"Pa pride človek, ki polja obdeluje
in legne pod prst..." Tennyson

Še preden si se zavedel, da
ti je bil usojen kraj,
so zdravniki požgali svoje pogrešene
diagnoze,
a ti si postal prgišče pepela
izza napisnega kamna
in morda slučaj zdravniških knjig.

Slike, ki si jih s trudom napravil
in pesmi, ki si jih spel,
so se zgubile -
v steni mrtvih je ostal le pepel.
In ne boš videl več, kako sonce
poplavlja pročelja doli po
O'Connelovi ulici, kjer si živel,
Morda si že sonce zdaj,
morda pa nič.

Otroštvo si preživel po slanih skalah
Tihega oceana in v šoli
sredi starih dreves.

Prav kmalu potem,
ko so tvoje ostanke djali vkraj,
sem šel na tvoj pogreb
in ti in jaz sva bila edina izmed ljudi,
ki sva vedela zares, da bogovi umirajo
in obžalujejo svoj neobstoj -
oba sva med prekletimi bila
zavoljo poezij.

In še dosti poprej sva vedela,
da življenja so cule majhnih duš,
ki gredo na pot z valovi dolgih romanj
z mravljami, sloni, delavci in otroci vred.
In celo zdravniki, ki so ostali naokrog,
umrejo nekdanj, kajti njih denar in znanje
niso dovolj, da bi podkupili smrt.
In vedela sva, da vse se povrne v tišino,
kjer kar mrgoli neizpolnjenih duhov,

BRUCE DAWE je doma iz Geelonga ob juž-
noviktorski obali. Rodil se je 1930 in že
pri 16 letih je prekinil šolanje in se podal
v različna dela: na žago, kot kmečki dela-
vec, vrtnar, pismonoša in vojak. Po mnogih
letih se je spet šolal na filozofski fakulte-
ti v Melbournu, kjer zdaj tudi živi in dela.
Je poročen in ima tri otroke. 1954 je izsto-
pil iz protestantske vere in postal katolik.
Svojo vero in humanizem nalahno vnaša v
svojo poezijo. Izdal je že štiri pesniške
zbirke: No fixed address (Brez stalnega
naslova), A need of a similar name (Potre-
ba po podobnem imenu), An eye for a
tooth (Oko za zob) in pa Beyond the
Subdivisions (Izza hišnih parcel). Zadnji
naslov se lahko prevede tudi Za razdeljit-
vami, vendar iz zbirke veje duh malomešč-
anstva, ki se je po vojni razrasel v pred-
mestja - subdivisions ali suburbs.

PREKLETO BREZUPNO

Videl sem črnega psa,
kako je prestrašeno bežal
po ulicah velemesta brezupno zgubljen.

Na širokem platnu
sem videl obilnega človeka,
kako je skušal pogasiti majhni vojni požar.
Presneto brezupno se je trudil.

In videl sem vrano,
sedečo na kipu Matevža Flindersa,
kako mu šepeta v uho,
naj se povrne čimprej do angleških obal;
presneto brezupen je bil njen poizkus.

Videl sem reklamo za SHELL
brez začetnega S (beseda pomeni pekel)
in videl sem mesto na soncu,
pokrito z madeži senc,
in preplašeno mačko na drevesu
in pod njo v joku ves svet --

in videl sem milijone ljudi
v sponah svojih dežel,
pa ni bilo niti ene solze za nje,
In pod obokom je stal avtomat,
kjer se lahko rokuješ za štiri cente
z zelo počlovečeno umetno roko
in neonski obraz Naše Gospe Sedmih
Dolarjev,
ki toči fluoresčenčne solze
za vsak praznji dan.

In videl sem Lepotico te Zemlje,
izbrano pod pokroviteljstvom
Društva pohabljenih otrok,
in Dekle Najlepših Nog
pod pokroviteljstvom Društva bivših
borcev brez nog
in celo sem videl gospodično Najlepših
Oči,
ki jo je postavil zavod slepih otrok.

In videl sem nebo polno angelov
oboroženih do zob
in Jezusa pogojno na svobodi,
ko ga je pravkar ustavljal policijski voz.
In videl sem 20-metrške reklame
z obrazi atletov, ki pravijo: NAJ ŽIVI!
in poleg kopico okrnelih ljudi,
pomazanih od saj,
kako visijo s podnožja črke Z
in pravijo:
pa vendarle, vse to le more imeti nekak
pomen.

Bruce Dawe

Iz zbirke: Izza hišnih parcel

NASVET OBISKOVALCU IZ DRUGIH OZVEZDIJ

Ko ga boste našli
tega zadnjega zemljana,
ki se je zavlekel nekam,
kamor se je skriti še dalo,
preboječ, da bi pogledal na dan -
hraneč se z gomolji
ali s čemerkoli pri roki
(noseč še v sebi grozotni blesk,
ki je vse odnehal) -
ko ga boste našli,
bodite prijazni z njim,

potolažite ga z ljubeznivo roko
in nežno mu povejte vest,
da je ostal sam, edini
in končni razlog vsemu
sine qua non.

Dajte mu, da gre kamor hoče,
pomirite ga z drevesi
in s svetlobo v vejah,
dovolite mu,
da posluša vode,
ki se pozdravljajo z otroško govoricco,
in dež tožeč s stoletnim jokom.
Naj se zgubi v tistem, kar je
nekoč bilo:
V potepu po mestnih ulicah,
kjer žice vise v obliki gangljev;
in naj se dotika vseh teh stvari
premljavajoč davne spomine.
Zgodi se mu skoraj namreč,
da zla senca razuma
mu spolzi preko čela.

In ko ga najdete tako potrtega,
izkažite mu svojo odtujeno prijaznost,
pobožajte ga s tipalkami
ljubezni vesoljne.

Bruce Dawe

POVEJTE MI NAROD

Povejte mi narod,
ki nikdar ni zašel s poti,
čigar sinovi so bili vsikdar pogumni in
močni,
čigar mladeniči so odklanjali puhlost in
hrup,

narod, katerega ženske so s ponosom
razpoznavale
imena vrezana v bronaste plošče
(ko so njih mrtvi korakali mimo s težkim
korakom)

in žene in krste,
ki so jih blagoslavljali menihi in farji,
ko se je vojni grom polegel,
ko je poslednji bojevnik podlegel/
Povejte mi narod, ki ni še zagrešil,
narod, ki ni zasanjal svoj mir vetrovom
in se prebudil v vojnem pranu.

Bruce Dawe

Vabljeni

na

MATURANTSKI BALL

ki bo v nedeljo 22. nov. 81 ob 7^h zvečer v

Auburn Town Hall ~ Auburn

Vstopnina: za odrasle \$ 5.00
za mladino in
upokoјence \$ 2.00

Vabi Slovenski šolski odbor

SLOVENIJA
JE SEDAЈ
NAJBLIՂJA

10 LET Z AVSTRALIJO 1970 — 1980
DVAKRAT NA TEDEN JAT-ov DC-10-30
NA LINIJI V AVSTRALIJO !

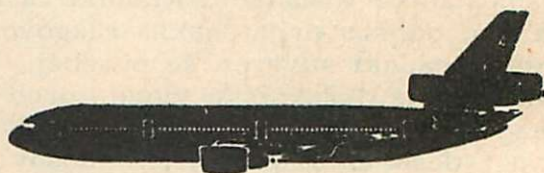
Cena povratnih kart do Ljubljane je
od \$1507 do \$1758, kar
odvisi od časa kdaj odpotujete in se vrnete.

Avion JAT-a odhaja vsako sredo in
nedeljo ob 12.10 iz SYDNEY-a
ob 14.30 iz MELBOURNE-a

Prihod v LJUBLJANO v ponedeljek in vsak četrtek
ob 09.40 uri.

Povratek iz LJUBLJANE vsak ponedeljek in petek
ob 19.40 ur

In prispe vsako sredo in nedeljo
ob 07.10 v MELBOURNE
ob 09.30 v SYDNEY

PRI NAKUPU VOZOVNIC.
NAJHITREJSE, NAJPRIJETNEJSE
UՒVAJTE V KOMFORTU AVIONA S ŠIRO-
KIM TRUPOM
ZA VSE INFORMACIJE SE OBRNITE NA
VASO POTOVALNO AGENCIJO
ALI NA

SYDNEY: 126 PHILLIP STREET SYDNEY 2000,
TEL. 221-2899, 221-2199
MELBOURNE: 124 EXHIBITION STR. MELBOURNE
3000, TEL. 63-6017, 63-6191
PERTH: 111 ST. GEORGES TERRACCE 6000 PERTH
TEL 322-2932, 322-2032

NOVICE IZ DOMOVINE

VIDMAR IN BLAJEVA POMILOŠČENA

DUNAJ - Predsednik avstrijske republike Rudolf Kirshlaeger je pomilostil jugoslovanskega državljana Marino Blaj in Luko Vidmarja, ki so ju pred poldrugim letom obsodili zaradi napada na muzej v Velikovcu. Po sporočilu avstrijske agencije so obenem jugoslovanske oblasti izpustile iz zapora avstrijskega državljana Gerharda Lachnerja, ki je bil obsojen zaradi vohunstva.

SKOZI UČKO V ISTRO

UČKA - Član predsedstva Jugoslavije Vidoje Žarković je 27. septembra simbolično prerezal trak in uradno odprl predor skozi Učko. Na slovesnosti na istrski strani 5062m dolgega predora se je zbralo več kot 15.000 ljudi.

ČAČINOVIČ PRI ŠPANSKEM KRALJU

MADRID - Španski kralj Juan Carlos je sprejel na poslovilni obisk jugoslovanskega veleposlanika v Madridu Rudolfa Čačinoviča. Med daljšim prijateljskim razgovorom se je španski suveren še posebej spomnil izjemne državniške vloge predsednika Tita. Juan Carlos je izrazil zadovoljstvo z dosedanjim razvojem odnosov med Jugoslavijo in Španijo ter izrazil upanje, da bo kmalu obiskal Jugoslavijo.

MOST NA SOČI - IZJEMNO ARHEOLOŠKO NAJDIŠČE

Sto let je že odkar so raziskovalci začeli načrtneje "riti" po Mostu na Soči in iskati sledi preteklosti. Leta 1902 so velika izkopavanja, ki so izkazala, da skriva dolinsko področje ob vznožju Bučenice, Cvetja in Senice in mu pota v svet odpirajo doline Bače, Idrijce in Soče, arheološka najdišča velikega obsega in pomena, zamrla. Znova jih je želel obuditi kustos Niko Mozetič leta 1957. Goriški muzej, ki domuje v gradu Krombergu, pa je leta 1971 na željo mostarjev opravil sondiranje v naselbinskem območju v okviru priprav novega zazidalnega načrta za Most na Soči.

"Razen arheologov ni bil tedaj nihče prepričan, da bomo tudi na desni strani

Idrijce kaj našli," je dejal Drago Svolfšek višji kustos za arheologijo Goriškega muzeja, ki od 1971 leta vodi izkopavanja na Mostu na Soči strpno in zavzeto. "Ko pa smo izkopali nekaj sond smo dokazali, da je tuda to arheološki teren. S tem je kraj ostal spomeniško zavarovan kot spomenik prve kategorije. To pa je pomenilo, da morajo biti pred vsako gradnjo opravljena predhodna arheološka izkopavanja na račun investitorja."

"Tedaj smo se znašli pred velikim problemom," obnavlja v razgovoru potek del - izkopavanj na Mostu na Soči Svolfšek. Pri delu mu zdaj pomaga 14 pionirjev.

"Treba je bilo uskladiti interese stroke, terjatve zakona in želje graditeljev. Šlo je namreč za individualno gradnjo. Nazadnje se je rešitev le našla, raziskovanje pa se je začelo z družbenimi sredstvi. Prvih osem parcel smo se lotili 1973 leta na hitro, v veliki časovni stiski niti ne dovolj dobro organizirani. Ne glede na to smo odkrili objekt, za katerega smo arheologi porabili precej časa, da smo prišli do enotnega mnenja, da gre za hišo iz starejše železne dobe. Do tedaj namreč še nihče med nami ni naletel na kaj takega. To je bila prva odkrita železodobna stavba pri nas in lahko rečem v srednji Evropi. Temelje in ostale dele smo skrbno popisali, same stavbe pa nismo ohranili.

Ob tej najdbi je bilo pomembno tudi to, da smo arheologi vedeli, da ne smemo popuščati pri odločitvi, da raziščemo celotno območje zazidalnega načrta in to sistematično. 1974. leta smo raziskali področje predvideno za gradnjo otroškega vrtca in odkrili še eno prazgodovinsko hišo iz železne dobe, ki bi jo lahko datirali nekako izmed 6. in 4. stoletje pred našim štetjem. Glede na pomoč brigadirjev, pred tem pa upokojencev in študentov, da bodo zaščitna izkopavanja na Mostu na Soči letos še končali. S tem bo desetletno delo zaključeno, raziskane pa približno 40.000 kvadratnih metrov površine. Vsaj toliko je v Mostu na Soči še nepozidane zemlje, nedvomno arheološko zanimive. Zato si bomo na moč prizadevali, da ostane le-ta nedotaknjena, pa tudi zato, da bi se znašle nadaljnje raziskave tega območja med prioritetskimi raziskovalnimi nalogami s področja arheologije." (Dalje na naslednji strani)

NOVICE IZ DOMOVINE

(nadaljevanje s prejšnje strani)

Velika odkritja

Povsod kjer so arheologi v teh desetih letih zakopali so dobili ostanke ruševin, temeljev, tlorisne zasnove hiš in številne predmete. Vse to je zdaj v Goriškem muzeju, slaba dvajsetina tega pa je predstavljena na razstavi "Most na Soči 1880-1980 - sto let arheoloških raziskovanj". Pripravil jo je Goriški muzej in predstavil najprej v Tolminu, zdaj je na ogled v gradu Kromberk, jeseni pa si jo bomo lahko ogledali v Ljubljani, v razstavišču Arkade.

"Razstava doživlja izreden odmev. V Tolminu si jo je ogledalo v enem mesecu 2300 ljudi. Sprva smo imeli v mislih drugačno razstavo. Želeli smo veliko reprezentančno razstavo, na kateri bi poleg zgodovine raziskovanj prikazali tudi predmete, ki so zdaj v Trstu, na Dunaju in drugod. Zaradi visokih števil smo seveda od takšne zasnove morali odstopiti. Namesto tega smo se odločili za poudarek gradivu, ki smo ga izkopali. S tem kar smo doslej izkopali na Mostu na Soči pa postaja to gradivo uravnoteženo z gradivom na tujem. To je nadvse pomembno tudi zato, ker imamo zdaj pri nas izjemno veliko materiala za študij železne dobe."

Najbolj zanimivo je bilo seveda slišati, kaj vse so desetletna zaščitna izkopavanja v Mostu na Soči dala.

"29 prazgodovinskih hiš iz starejše železne dobe, iz 7. do 4. stoletja pred našim štetjem. Nobena teh hiš ni ohranjena, računamo pa na to, da bomo eno predstavili znotraj nove osnovne šole. Hkrati s to bi lahko v šoli zrasla muzejska zbirka, ki bo pokazala kaj Most na Soči pomeni v arheološkem smislu v evropskem merilu. Pomeni pa eno največjih po raziskovanosti arheoloških najdišč iz omenjenega obdobja. Številne najdbe kažejo tudi nato, da se je v železodobni kulturi v Posočju izoblikovala posebna, precej samosvoja grupa, kar bo vsekakor treba upoštevati.

Odkrili smo tudi nad 10.000 različnih predmetov. Strokovno obdelanega je od tega le malo. Ogromno dela nas še čaka. Gomile dokumentacije se je nabralo, par tisoč diapozitivov, deset in več tisoč negativov in vse to je seveda treba še nekoč

obdelati. Računamo, da bomo, glede na to, da smo v muzeju za to delo štirje, potrebovali za obdelavo vsega, kar smo v Mostu na Soči našli v teh desetih letih, vsaj pet let.

Poleg 29 prazgodovinskih hiš smo odkrili tudi nekaj stavb iz mlajše železne dobe, iz 1. stoletja pred našim štetjem in uspeli dokazati z odkritjem 7 velikih rimskih stavb, da je to področje bilo intenzivno poseljeno tudi v čsu 2., 3., in 4. stoletja našega štetja, v času rimskega kraljestva. Eno rimskih stavb smo že konzervirali. Ta je na ogled."

Pogled nanjo je presenetljiv. Okrog in okrog številne nove stavbe, med njimi pa z zelenjem obdano belo zidovje stoletja stare rimske hiše. Bo znal Most na Soči vso to dediščino izrabiti, pokazati, pritegniti številne obiskovalce, je bilo zadnje vprašanje, ki se je kar samo ponujalo po vsem, kar je Drago Svoltjšak dejal.

"S tem, ko smo ohranili to hišo na prostem, ko bomo izbrili prostor na osnovni šoli za prikaz prazgodovinske hiše bomo kot raziskovalci tem ljudem vrnilo del njihove dediščine in pokazali, da pravzaprav lahko in mora vse to Most na Soči izkoristiti."

JUGOSLOVANSKO ZAUPANJE EGIPTOVSKEMU NARODU

BEOGRAD (Tanjug) - Jugoslovansko kolektivno predsedništvo je v telegramu izrazilo sožalje ob smrti predsednika Sadata kot tudi prepričanost "da bo prijateljski egiptovski narod, ki tudi sledi politiko neuvrščenosti, v teh težkih trenutkih našel dovolj moči, da bo nadaljeval pot, ki odgovarja njegovim nacionalnim interesom tako v miru kot v širši varnosti in v sodelovanju".

V prvih komentarjih je jugoslovanski tisk bil mnenja, da bi smrt predsednika Sadata utegnila imeti "drastične posledice"

Beograjska Politika je smatrala, da je atentat mogoče posledica "političnega slabljenja režima" dočim je ljubljansko "Delo" poudarjalo, da na Bližnjem Vzhodu lahko ima vsaka nasilna poteza "nepredvidene posledice".

"Delo" piše, da Sadatu ne more nihče odreči zasluge, da je kot "nekdo drugi" udaril po nacionističnem samoprepričanju...

NOVICE IZ DOMOVINE

ZAKAJ JE VELEPOSLANIK ODŠEL?

BRUSELJ - Belgijski tisk na široko in razburjeno komentira novico, objavljeno z desetdnevno 'zamudo', da je jugoslovanski veleposlanik v Bruslju 'Esad Cerić' odpoval na posvetovanje v Beograd.

Belgijski komentatorji pravijo, da je 'jugoslovanska vlada poklicala svojega veleposlanika na posvetovanje zato, da bi protestirala zoper protijugoslovanske atentate v zadnjem času v Bruslju.' Agencija 'Belga' pravi, da se veleposlanik Cerić ne bo vrnil v Bruselj, dokler Belgija ne bo odgovorila na protestno noto, ki so jo poslali iz Beograda in v kateri zahtevajo učinkovite ukrepe za kontroliranje protijugoslovanskih skupin, ki so priznale odgovornost za vrsto atentatov proti Jugoslovanom in proti jugoslovanski imovini v Belgiji.

SODELOVANJE AVSTRIJA - JUGOSLAVIJA

DUNAJ - Avstrijski zunanji minister Wili - baldd Pahr je v odgovoru na neko poslansko vprašanje v avstrijskem parlamentu dejal, da Avstrija tesno sodeluje na številnih področjih s pomembnim članom gibanja neuvrščenih - Jugoslavijo.

Pahr je poudaril, da obstaja tudi zelo dobro sodelovanje neuvrščenih in nevtralnih držav v okviru evropske konference o varnosti in sodelovanju, kot tudi to, da nevtralni in neuvrščeni dajejo skupne pobude v Združenih narodih.

Na vprašanje kako bi Avstrija opredelila vlogo neuvrščenih držav, je minister Pahr odgovoril, da ima Avstrija status gosta v gibanju neuvrščenih držav in da namerava ta status spremeniti.

MEDNARODNA KONFERENCA

NOVI SAD - V Novem Sadu je bila šesta mednarodna konferenca za proizvodne raziskave, katere se je udeležilo preko 700 izvedencev iz 38 držav z vseh celin.

Glavni moto letošnje konference je kako učinkoviteje in kakovostneje proizvajati ter razvijati humanejše odnose v proizvodnji. Konferenca je trajala štiri dni.

SREČANJE PISATELJEV V CELOVCU

CELOVEC - V času od 28. do 30. avgusta so se tretjič srečali na Obirskem pri Železni Kapli manjšinski pisatelji iz Avstrije, Jugoslavije, Italije, Švice in Nemške demokratične republike. Srečanje so priredili Slovensko prosvetno društvo 'Obir', slovenski in koroški PEN klub ter Slovenska prosvetna zveza. Letošnje srečanje je bilo posvečeno albanski književnosti na Kosovu in furlanski književnosti.

'MLADJE' SPET IZŠLO

CELOVEC - Koroška literarna revija Mladje, ki se je zaradi finančnih in drugih resnih težav znašla v resni krizi, tako da ji je celo njen dolgoletni urednik Florjan Lipuš s posebno 'črno številko' napovedal ukinitve, kljub temu živi n prej. Nekaj sodelavcev revije se je namreč povežalo v interesno skupnost za ohranitev Mladja in so tudi že izdali novo številko revije.

DOBRA LETINA HMELJA

SAVINJSKA DOLINA - Vse kaže, da bodo slovenski hmeljarji letos zadovoljni z bero hmelja, saj jim je vreme pogodu. Obiralni stroji so že povsem zamenjali pridne roke obiralcev, ki jih je včasih prišlo v Savinjsko dolino tudi po 30.000 iz vseh koncev Jugoslavije.

PRODAJA NA POPUST ZA DEVIZE

LJUBLJANA - Najnovejši popusti pri prodaji domačega blaga za devize, ki so pričeli veljati pred kratkim na cellem območju SFRJ, so pritegnili občutno zanimanje občanov. Pogoji pa so zelo različni: najmanjši popust pri prodaji za devize je pri čevljih in tekstilu (3%), pri pohištvu in stavbenem pohištvu znaša 8%, pri avtomobilih od 8% do 14%, največji pa je pri pomivalnih strojih (25%). Potrošnik lahko dobi neprimerno širšo paleto izdelkov s popustom kot doslej.

NOVICE iz domovine

VEČ RIB V KRKO

ŽUŽEMBERK - V kmetijskem inštitutu Slovenije menijo, da je ribogojnica 'Krka' eden izmed nosilcev razvoja primarne proizvodnje na območju Suhe krajine in izven nje.

Reka Krka predstavlja s svojimi pritoki na tem področju pomemben naravni potencial, ki še ni dovolj izkoriščen. Ribe gojijo le v ribogojnici 'Krka' na Dvoru pri Žuzemberku v okviru Emone DO Ribarstvo Ljubljana. Letno proizvedejo okoli 85 ton postrvi, ko pa bodo obrat razširili, naj bi proizvodnja znašala okoli 300 ton. Na reki Krki pa bi, po ocenah strokovnjakov, lahko letno vzredili okoli 1000 ton postrvi.

GADAFI OBISKAL BEOGRAD

BEOGRAD - Na krajšem obisku v Jugoslaviji je bil libijski voditelj Gadafi.

Na večdnevem obisku v Jugoslaviji pa je bil tudi predsednik vlade Ljudske Republike Kongo Louis Gomma.

UGRABLJENO LETALO JAT

BEOGRAD - 27. septembra ob 16.45 se je na beograjskem letališču končala drama, ki se je začela 26. septembra zvečer okoli 22.30, ko so letalo JAT na progi Titograd-Dubrovnik-Beograd, ugrabili trije teroristi. Ciprske oblasti so namreč po nekajurnem zaslišanju treh Jugoslovancev, ki so ugrabili letalo - to so Borivoje Jelić, 27, Marko Križić, 26, in Milan Prpić, 28 - vse tri posadila v letalo, ki so ga ugrabili in s potniki, posadko in letalom vred vrnile v Jugoslavijo, kjer so jih v Beogradu takoj priprli.

Ugrabitelji so prišli v letalo, s katerim so potovali tudi nogometaši titograjske Budućnosti v Novi Sad na tekmo z Vojvodino, v Titogradu, dejanje pa so izvedli takoj po vmesnem pristanku v Dubrovniku.

Ugrabljeno letalo je nato najprej pristalo v Atenah, ker je moralo natočiti gorivo, nato pa se je odisejada nadaljevala proti Tel Avivu, kjer pa tamkajšnje oblasti niso hotele dovoliti pristanka. Letalo je nato pristalo v Larnaki na Cipru, odkoder

se je vrnilo v Beograd. Takoj za njimi pa so ciprske oblasti poslale v Beograd še ugrabitelje - znane zločince.

PO EVROPSKEM VOZNEM REDU

HRASTNIK - V zasavskih revirjih je ekipa geološkega zavoda iz Ljubljane odkrila nova nahajališča črnega premoga. Med jamo Kotredež in jamo Kisovec ga je blizu 11 milijonov ton. Premog je zelo dobre kakovosti in ima tudi ustrezno kalorično vrednost.

UMRL JE RUDI KOSMAČ

LJUBLJANA - 29. septembra, ko je bila generalka za prvo letošnjo premiero v ljubljanski Drami, je nenadoma umrl igravec Rudi Kosmač. Tako v gledališču kot na televiziji, radiu in pri filmu je bil izvrsten interpret in svojemu poklicu predan umetnik.

PEKINŠKA OPERA V LJUBLJANI

LJUBLJANA - Skoraj po tridesetih letih je ljubljansko gledališko občinstvo ponovno gledalo znamenito kitajsko gledališko zvrst: Pekinško opero. Gostovanje kitajskih gostov iz Wohana v Cankarjevem domu je vzbudilo izredno zanimanje, saj sta bili prvotno načrtovani le dve predstavi, takoj razprodani, prav tako pa tudi dodatna tretja. Gostovanje spada v okvir kulturne izmenjave med Kitajsko in Jugoslavijo.

"PRAVDA" O ODNOSIH Z JUGOSLAVIJO

MOSKVA - Vodilni sovjetski list "Pravda" je pozitivno ocenil razvoj jugoslovansko-sovjetskih odnosov. V minulih desetih letih piše članek - so se stiki med državama na različnih področjih razširili in okrepili.

Članek je posvečen 10-letnici jugoslovansko-sovjetske izjave, ki sta jo podpisala predsednik Tito in Leonid Brežnjev med obiskom generalnega sekretarja sovjetske partije v Jugoslaviji. Članek poudarja, da je bila s to izjavo potrjena pomembna etapa v krepitvi prijateljstva in sodelovanja narodov dveh držav. Pozneje je bilo še sedem srečanj predsednika Tita in Leonida Brežnjeva.

NOVICE IZ DOMOVINE

KNJIGA "TITO - CHURCHILL"

BEOGRAD - Te dni je v založbi Arhiva Jugoslavije in Globusa iz Zagreba izšla dolgo pričakovana knjiga o pismih, ki sta si jih pošiljala predsednik Tito in britanski premier Churchill. Knjiga vsebuje dokumente in pisma javnega arhiva Velike Britanije, v njej pa so objavljeni tudi drugi dokumenti, ki izhajajo iz dela Titovih in Churchillovih najbližnjih sodelavcev med njunim srečanjem. Knjiga ima približno 600 strani, uvodno študijo pa je napisal dr. Vladimir Velebit, eden bližnjih sodelavcev tovariša Tita v vseh stikih med velikima državnikoma leta 1944.

Druga pomembna knjiga, ki jo bodo izdali člani Arhiva Jugoslavije, bo prav tako dragocena za zgodovinarje in ljubitelje zgodovine. Gre za knjigo z naslovom "Ustanavljanje begunske vlade v Londonu", ki na več kot 1000 straneh vsebuje vse zapise s seji tako imenovane jugoslovanske kraljeve vlade v Londonu med drugo svetovno vojno.

KANADSKI VOJNI VETERANI V SFRJ

BEOGRAD - V Beograd je pripotovala skupina funkcionarjev kanadskega ministrstva za vprašanja borcev, obrambnega ministrstva parlamenta, borčevskih organizacij in novinarjev pod vodstvom obrambnega ministra, ki je pooblaščen tudi za vprašanja kanadskih vojnih veteranov, Julesa Lemontaigna. Kanadska delegacija bo obiskala vrsto evropskih zavezniških držav iz druge svetovne vojne, v Jugoslaviji pa naj bi se poklonila spominu padlih kanadskih vojakov, ki so pokopani v Jugoslaviji.

TRDNI ODNOSI MED ZDA IN SFRJ

ALBANY - V glavnem mestu ameriške zvezne države New York, Albanyju, se je končal tridnevni ameriško-jugoslovanski seminar o gospodarskem in družbenem pomenu samoupravljanja. Seminar, ki se ga je udeležilo več uglednih znanstvenih delavcev obeh držav, sta organizirali komisija za izmenjavo na področju prosvete iz SFRJ in newyorška državna univerza.

V tridnevnem delu so izmenjali mnenja

o jugoslovanskih izkušnjah v razvoju socialističnega samoupravljanja in primerjali udeležbo delavcev v upravljanju podjetij in delitvi dobička v ZDA.

Veleposlanik Lončar je v nagovoru med drugim opozoril na trdne in dobre odnose med ZDA in SFRJ in na pomen, ki ga imata izmenjavanje mnenj znanstvenikov in kulturno sodelovanje za nadaljnje izboljšanje njihovih odnosov.

SLOVENSKI OKTET V JUŽNO AMERIKO

LJUBLJANA - Slovenski oktet iz Ljubljane je odpotoval v okviru misije Slovenske izseljenske matice na 18-dnevno turnejo po Južni Ameriki. Skupina, ki jo vodi predsednik matice Stane Kolman, bo sodelovala tudi pri slovesnem odpiranju novega velikega slovenskega kulturnega doma društva "Triglav" v Buenos Airesu. Poleg tega, da bo oktet nastopil za številne rojake, izseljenec v Argentini, Urugvaju in Braziliji, bo imel še koncerte v treh najpomembnejših gledališčih teh dežel - v Operi Colon v Buenos Airesu, v Teatro Artistico v Sao Paulu in Teatro nacional v Brasiliji.

NAJVEČJE PODJETJE

BEOGRAD - Industrija nafte Zagreb je bila tudi lani po skupnem dohodku največja med največjimi kolektivi v Jugoslaviji. Po letošnji publikaciji 200 največjih, je s skupnim dohodkom 148.713.291.000 dinarjev zadržala prvo mesto. Tudi na drugem mestu je naftno podjetje - novosadski Naftagas. Nespremenjeno je ostalo še tretje mesto, ki ga ima rudarsko-metalurški kombinat Zenica.

Sarajevski Energoinvest in rudarsko-topilniški bazen Bor sta zamenjala mesti. Energoinvest je četrti, leta 1979 pa je bil peti. Naslednja štiri mesta imajo iste organizacije kot predlani: Šipad Sarajevo, Makmetal Skopje, Crvena zastava Kragujevac in Iskra Ljubljana, na desetem mestu pa je sarajevski Unitas.

Med 60 največjimi trgovinskimi in gostinskimi organizacijami je najmočnejši sarajevski Upi s skupnim dohodkom 43.874.144.000 dinarjev. Ta kolektiv je bil na prvem mestu tudi predlani.

POSEBNO OBVESTILO ČLANOM
SPECIAL NOTICE TO THE MEMBERS

Odbor Slovenskega društva Sydney je na svoji prvi redni seji razpravljaj tudi o pomoči članov pri delih na društvu. Večkrat je že bilo omenjeno in predlagano na občnih zborih, da bi tudi člani lahko nekako priskočili na pomoč kajti, zdaj nas je že veliko članov in samo 12 odbornikov (kadar jih je), ne zmore vsega kot je to bilo včasih, ko je društvo bilo še majhno. V želji, da bi se odbornike malo razbremenilo in da bi lahko boljše in lažje delali, je odbor sklenil, da vas vključi v dežurni spored, tako, da bi ob vsaki končnici tedna dežurala dva odbornika in še vsaj dva druga člana. Z ozirom na število članstva bi vsak član prišel na vrsto mogoče samo enkrat na leto. Odbor še ni izdelal detaljev, ko pa jih bo, bodo objavljeni na oglasni deski na društvu, v časopisu in vsak član bo posebej obveščen. Prosimo vzemite to na znanje in podprite Društvo tudi s fizično pomočjo.

The Committee of Slovene Association at its first meeting was debating also Member's help at duties at the Club. It was often mentioned and proposed at Annual General Meetings that members could also assist, because there is now many of us and only 12 Committee members (when there are that many), can not do all the work as it was when the Association was still small. Wishing to relief the Committee members and that we could work better and easier, the Committee decided to include you into the duty programme so that on every weekend there would be on duty two Committee members and at least two other members. With regard to the number of members, every member would get his turn probably only once a year. The Committee has not worked out the details yet, but when it will, it will be on the billboard at the Club, in the newspaper and every member will be personally notified. Please take notice of this and support your Association with phisical help too.

VSE, KI ŠE NISTE PORAVNALI LETNE ČLANSKARINE PROSIMO, DA TO ČIMPREJ STORITE!!!

P I S A L I S T E...

DEAR READERS!

Hi! Just writing to let you all know that we are all very much alive and what we, the youth of the Slovene Community have been up to in the past year.

Remember the discos we were holding on the first Friday of every month,

Pretty good effort isn't it, considering we all tried so hard to support them! So give yourselves all a big pat on the back BUT OUR goal is not adequately complete in the way that we still need a proper Youth Committee.

You're probably all wondering what the big fuss is all about by this Youth Committee and the welfare of it! If you all stop to think for a minute on one of your boring week-ends, you will realise that you could be out galavanting and having a fantastic time going on SKIING EXCURSIONS TO THE SNOWY, SURFING OR TANNING UP ON THE COAST, CAMPING OUT IN THE UNKNOWN WILDERNESS etc. BUT how can all this become a reality, instead of a vague daydream? You could make a start by seeing the activity organiser for the Slovene youth - Mr. Tony Tomazin and placing your name on the list and simultaneously becoming a member of the Youth Committee. If we could get a reasonable number of people by December we could almost certainly be on our way to having an enjoyable Christmas up the coast or perhaps a place of your own desire!

The management of Slovene Association here at Horsley Park understands how important this project is and is willing to help in any way BUT it's up to you and only your efforts will show how enthusiastic and interested you really are in this idea. I'd just like to suggest that if you really want to be a sport then sign up and I promise you won't regret you did it!

Hope to see some results in future!

Bye for now!

SONYA ROBAR

BOLOGNA

SMALLGOODS

TEL. 728 1717

7 QUEST AVE.

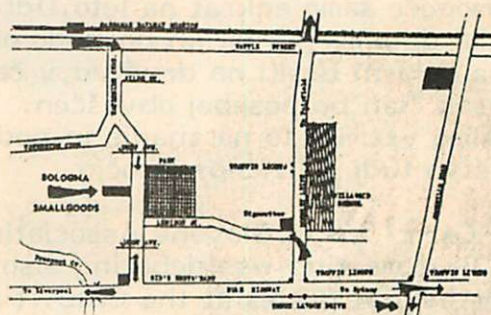
CARRAMAR, 2163

ZA

SVEŽE MESO, SALAME,
KVALITETNO SUHO MESO IN MESNE
IZDELKE SE OBRNITE NA NAS!

HITRA IN BREZPLAČNA DOSTAVA

J. & A. ŠKRABAN, Prop.

Quality Concreting and Excavating

FOUNDATIONS, DRIVES, GENERAL
CONCRETING AND LAND CLEANING

DOONSIDE Paving & Building Pty. Ltd.

OF 23 LUCRETIA ROAD TOONGABBIE

— LICENCED BUILDER —

ZA VSA CEMENTNA IN IZKOPNA DELA.
SE OBRNITE NA VAŠEGA ROJAKA,

Za usluge pokličite

TONIJA ČOLNARIČ

PHONE: 625 4851

A.H. 636 9151

Slovenia with a friend.

Get together with a friend and really save on Slovenia wines. It pays to buy by the crate, carton or pallet. Get a few more friends together and have a party. Choose from a range of fine red, white or sparkling wines. Or try them all. Throw your own wine tasting at home with our special selection of two dozen wines.

Varieties include Cvceek, with its typical rose colour or our special vintage Cabernet Sauvignon, a superior quality dry red wine produced from a blend of 85% Cabernet Sauvignon and 15% Shiraz Grapes. We also introduce Altar wine, a limited release riesling made from pure fermented grape juice and free from adulterations. Slovenia has the wine for every occasion.

If you buy by the pallet now, we offer free delivery to your club, shop or home. For orders phone (08) 295 1184, or Sydney distributor (02) 594911.

**Free
Delivery**
on every pallet
bought.

Slovenia Special Binnings

WHITE WINES

Moselle
Chenin Blanc
Rhine Riesling
Spatlese Rhine Riesling
Riesling
White Frontignan
Altar Wine

RED WINES

Rose
Lambrusco
Cvceek
Claret

Shiraz
Hermitage
Cabernet Sauvignon
Cabernet Shiraz Special Bin

SPARKLING WINES

Haloski Biser (Pearl of Haloze: naturally fermented)
Zagorski Biser (Pearl of Zagorje: naturally fermented)
Biser of Istra (Pearl of Istra: naturally fermented)
Rosse Spumante
Rosso Spumante
Slovenia Champagne Special Reserve
Maxwell Mead (a wine made from fermented honey)
Vintage Port 1974-75 Vintage
Oloroso Sherry 1976 Vintage

**SLOVENIA
WINES**

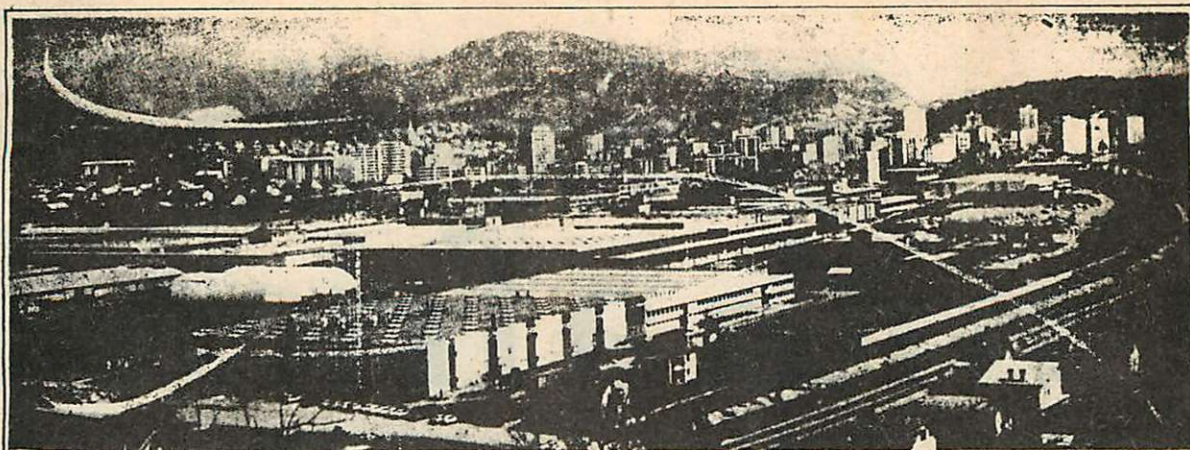
Slovenia, the wine to drink with friends

The sign of
good service

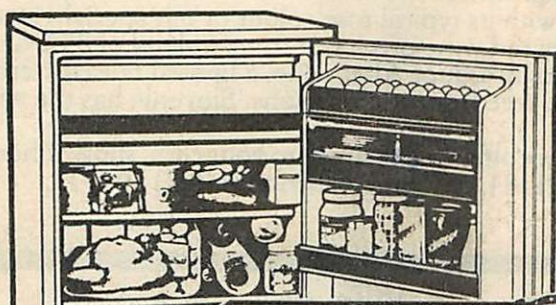
JETSPRESS

A unit of
Mayne/Nickless

FLIGHT INTERNATIONAL PTY. LTD. (S.A.)
107 South Terrace, Adelaide, S.A. 5000 Tel: (08) 212 2630

GORENJE ŠT. 1 V KOMPAKTNIH HLADILNIKIH

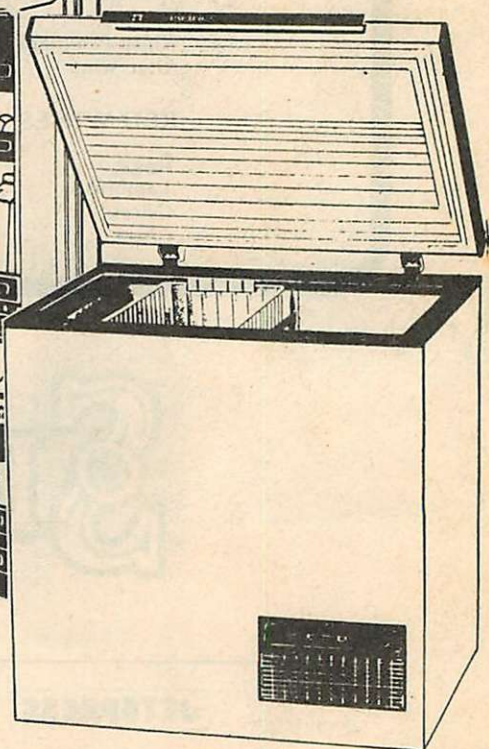
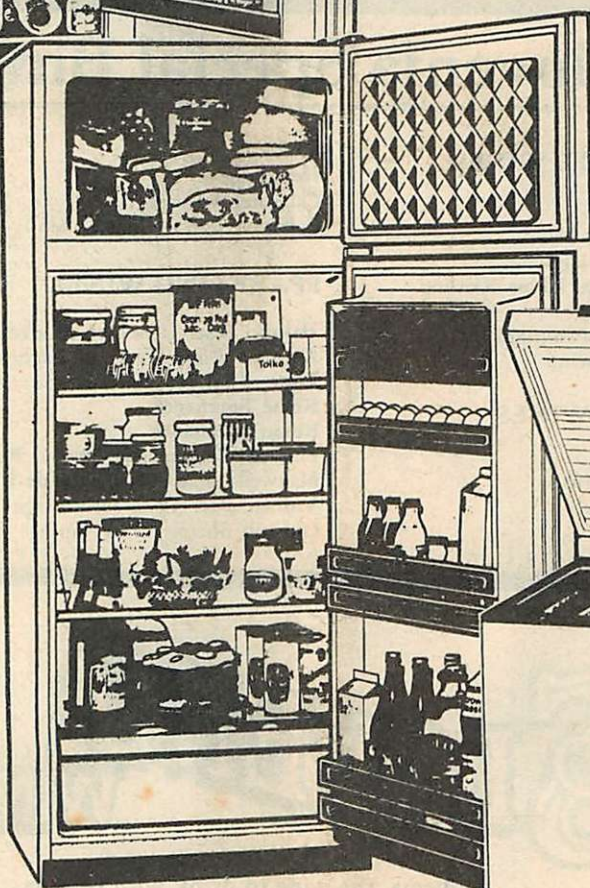

V kratkem času obstoja podjetja GORENJE PACIFIC PTY LTD, GORENJE vodi tudi na avstralskem tržišču v prodaji hladilnikov male litraže do 300 litrov, imenovanih COMPACT.

Tretjina vseh uvoženih hladilnikov v Avstralijo je iz GORENJA. Program GORENJA obsega enovratne hladilnike od 90 do 290 litrov, dvovratne hladilnike 250 litrov, supermarket 530 litrov, zamrzovalne omare in skrinje od 240 do 410 litrov.

Proizvode **PACIFIC**
by **GORENJE**
DOBITE V VSEH
pemembnejših
prodajalnah širom
Avstralije.

Dobro organizirana
servisna mreža!

PACIFIC
by gorenje
A LEGEND IN EUROPEAN EXCELLENCE

